

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja

Druk nr 1625

Warszawa, 7 lipca 2025 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025 oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Rafała Bochenka.

(-) Andrzej Adamczyk; (-) Waldemar Andzel; (-) Anna Baluch; (-) Barbara Bartuś; (-) Mariusz Błaszczak; (-) Rafał Bochenek; (-) Jacek Bogucki; (-) Zbigniew Bogucki; (-) Joanna Borowiak; (-) Lidia Burzyńska; (-) Artur Chojecki; (-) Kazimierz Bogusław Choma; (-) Tadeusz Chrzan; (-) Anna Ewa Cicholska; (-) Krzysztof Czarnecki; (-) Witold Wojciech Czarnecki; (-) Arkadiusz Czartoryski; (-) Lidia Czechak; (-) Katarzyna Czochara; (-) Władysław Dajczak; (-) Zbigniew Dolata; (-) Elżbieta Duda; (-) Radosław Fogiel; (-) Anna

Gembicka; (-) Szymon Giżyński; (-) Kazimierz Gwiazdowski; (-) Czesław Hoc; (-) Zbigniew Hoffmann; (-) Fryderyk Sylwester Kapinos; (-) Henryk Kowalczyk; (-) Janusz Kowalski; (-) Leonard Krasulski; (-) Andrzej Kryj; (-) Mariusz Krystian; (-) Wioletta Maria Kulpa; (-) Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk; (-) Krzysztof Lipiec; (-) Grzegorz Lorek; (-) Anna Milczanowska; (-) Jan Mosiński; (-) Anna Paluch; (-) Teresa Pamuła; (-) Marcin Porzucek; (-) Paweł Sałek; (-) Sławomir Skwarek; (-) Krzysztof Sobolewski; (-) Artur Szalabawka; (-) Krzysztof Szczucki; (-) Paweł Szrot; (-) Jacek Świat; (-) Robert Telus; (-) Włodzimierz Tomaszewski; (-) Jan Warzecha; (-) Rafał Weber; (-) Marek Wesoły; (-) Teresa Wilk; (-) Elżbieta Witek; (-) Tadeusz Woźniak; (-) Tomasz Zieliński.

U S T A W A

z dnia ...

o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023–2025 oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej

Art. 1. W ustawie z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023–2025 (Dz. U. z 2024 r. poz. 1622) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule ustawy w ogólnym określeniu przedmiotu ustawy wyrazy „w latach 2023-2025” zastępuje się wyrazami „w latach 2023-2026”;
- 2) użyte w art. 2 w pkt 2 lit. 1, w art. 3 w ust. 1 w pkt 1 w lit. a i b, w ust. 10, w art. 8 w ust. 3 w pkt 1 – 4, w ust. 3a, w ust. 3c - 4, w ust. 4aa – 4ba, w ust. 5, w art. 9a w ust. 1 w pkt 1 i 2, w art. 14 w pkt 5 w lit. g, w art. 24 w ust. 4 wyrazy „w 2023 roku oraz w 2024 roku” zastępuje się wyrazami „w latach 2023-2026”;
- 3) w art. 2:
 - a) w pkt 1:
 - lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) 693 zł/MWh albo 500 zł/MWh albo 412 zł/MWh – w przypadku odbiorców uprawnionych, o których mowa w pkt 2 lit. 1, z wyłączeniem odbiorców, którzy zawarli umowę z ceną dynamiczną energii elektrycznej w rozumieniu art. 3 pkt 6d ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r.- Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266, 834 i 859), zwaną dalej „ustawą – Prawo energetyczne””;
 - lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) 693 zł/MWh albo 500 zł/MWh – w przypadku odbiorców uprawnionych, o których mowa w pkt 2 lit. b–f,”
 - b) w pkt 2 w lit. a wyrazy „do dnia 30 września 2025 r. ” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 grudnia 2026 r.”,

- 4) w art. 3:
- a) w ust. 1:
- w pkt 1:
 - uchyla się lit. d,
 - w lit. w lit. d kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się lit. e w brzmieniu:
„e) wynoszącą 412 zł/MWh w okresie od dnia 1 lipca 2025 r. do dnia 31 grudnia 2026 r.”,
 - pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) art. 2 pkt 2 lit. b-f, wynoszącą:
 - a) 693 zł/MWh w okresie od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.,
 - b) 500 zł/MWh w okresie od dnia 1 lipca 2025 r. do dnia 31 grudnia 2026 r.”,
- b) w ust. 5 wyrazy „lit. d–f” zastępuje się wyrazami „lit. b–f”,
- c) w ust. 7 wyrazy „lit. d i e” zastępuje się wyrazami „lit. b–e”;
- 5) w art. 5:
- a) w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w pkt 2 w lit. a i b wyrazy „lit. d–f” zastępuje się wyrazami „lit. b–f”,
- b) w ust. 2 w pkt 4 po kropce na końcu dodaje się średnik oraz pkt 5 w brzmieniu otrzymuje brzmienie:
„5) od dnia 1 lipca 2025 r. do dnia 31 grudnia 2026 r., w terminie do dnia 31 października 2025 r.”,
- c) po ust. 6a dodaje się ust. 6b w brzmieniu:
„6b. Odbiorcy uprawnieni, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, i posiadali status odbiorcy uprawnionego na dzień 31 grudnia 2024 r. i spełniali warunki uznania za odbiorców uprawnionych na dzień 1 stycznia 2025 r. nie są obowiązani do składania nowych oświadczeń na okres od dnia 1 lipca 2025 r. do 31 grudnia 2026 r. ”;
- 6) w art. 6 w ust. 2 wyrazy „lit. d–f” zastępuje się wyrazami „lit. b–f”;
- 7) w art. 8:
- a) użyte w ust. 3 w pkt 1–4 i w ust. 3a wyrazy „ na 2023 r., na 2024 r., na 2025 r., z uwzględnieniem odpowiednio art. 51a lub art. 51b” zastępuje się wyrazami „ na 2023 r., na 2024 r., na 2025 r. albo na 2026 r., z uwzględnieniem odpowiednio art. 51a”,
- b) w ust. 3c w zdaniu drugim wyrazy „ust. 3b pkt 1 lub 2 stosowana do dnia 30 czerwca 2025 r.” zastępuje się wyrazami „ust. 3b pkt 1 lub 2”,
- c) uchyla się ust. 3d,

- d) ust. 4ab otrzymuje brzmienie:
- „4ab. Dla podmiotów uprawnionych, o których mowa w ust. 3:
- 1) pkt 1–3, w przypadku braku zatwierdzenia przez Prezesa URE taryfy lub jej zmiany obejmującej co najmniej okres od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 31 grudnia 2026 r.,
 - 2) pkt 4 lub ust. 3a
– na potrzeby rekompensaty wypłacanej za ten okres, ceną odniesienia, o której mowa w ust. 2, jest średnia cena, opublikowana zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej, stosowana przez dany podmiot uprawniony dla danej grupy taryfowej.”,
- e) w ust. 5a wyrazy „30 września 2025 r.” zastępuje się wyrazami „31 grudnia 2026 r.”,
- f) w ust. 8 wyrazy po wyrazach „31 grudnia 2024 r.” dodaje się wyrazy „oraz za okres od dnia 1 lipca 2025 r. do dnia 31 grudnia 2026 r.”,
- g) w ust. 9 po wyrazach „31 grudnia 2024 r.” dodaje się wyrazy „oraz w okresie od dnia 1 lipca 2025 r. do dnia 31 grudnia 2026 r.”,
- h) uchyla się ust. 9a,
- i) uchyla się ust. 13a;
- 8) w art. 13 w ust. 1a pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) 1 stycznia 2025 r. do dnia 31 grudnia 2026 r. – w terminie od dnia 1 maja 2026 r. do dnia 31 września 2027 r.”;
- 9) w art. 17 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Zarządca rozliczeń otrzymuje środki na wypłatę rekompensat za okres od dnia 1 lipca 2025 r. do dnia 31 grudnia 2026 r. z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19. Do przekazywania środków ust. 3-11 stosuje się odpowiednio.”;
- 10) w art. 43:
- a) ust. 2b otrzymuje brzmienie:
- „2b. Maksymalny limit wydatków z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 na wypłatę rekompensat za okres od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 31 grudnia 2026 r. wynosi:
- 1) w 2025 r. – 7 582 400 000 zł;
 - 2) w 2026 r. – 7 582 400 000 zł;
 - 3) w 2027 r. – 1 000 000 000 zł.”,

- b) w ust. 3 i 4 wyrazy „w ust. 1, 2a albo 2b” zastępuje się wyrazami „w ust. 1 albo 2a”;
- c) w ust. 5 wyrazy „oraz do dnia 25 stycznia 2026 r. – w przypadku rekompensat za okres od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 30 września 2025 r.” zastępuje się wyrazami „, do dnia 25 stycznia 2026 r. – w przypadku rekompensat za 2025 r. oraz do dnia 25 stycznia 2027 r. – w przypadku rekompensat za 2026 r.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1288) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule ustawy w ogólnym określeniu przedmiotu ustawy wyrazy „w 2023 roku oraz w 2024 roku” zastępuje się wyrazami „w latach 2023-2026”;
- 2) w art. 7a wyrazy „2023-2025” zastępuje się wyrazami „2023-2026”;
- 3) w art. 10:
 - a) w ust. 1:
 - uchyla się pkt 6,
 - po pkt 6 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7) na 2026 r. w terminie do dnia 10 stycznia 2026 r.
 - b) w ust. 2 wyrazy „2024 r. i 2025 r.” zastępuje się wyrazami „2024 r., 2025 r. i 2026 r.”;
- 4) w art. 23 w ust. 7 wyrazy „2025 r.” zastępuje się wyrazami „2026 r.”;
- 5) w art. 35a w ust. 1 i 2 wyrazy „2023-2025” zastępuje się wyrazami „2023-2026”;
- 6) w art. 38 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „, art. 51a ust. 1, 3 i 4 lub art. 51b ust. 1, 3 i 4” zastępuje się wyrazami „lub art. 51a ust. 1, 3 i 4”;
- 7) w art. 51a w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „2025 r.” zastępuje się wyrazami „2026 r.”;
- 8) uchyla się art. 51b;
- 9) w art. 57 w ust. 1:
 - a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „w latach 2023-2025 - wynosi 24 255 459 679,” zastępuje się wyrazami „w latach 2023-2026 - wynosi 26 327 568 550 zł,”;
 - b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) w latach 2024-2026 - rekompensat, o których mowa w art. 12 ust. 1 i art. 15 ust. 3 - 8 288 435 484 zł;”.

Art. 3. 1. Od dnia 1 lipca 2025 r. do wejścia w życie niniejszej ustawy przepisy dotyczące rekompensat za stosowane ceny i stawki opłat stosuje się odpowiednio.

2. Rozliczenie rekompensat, o których mowa w ust 1 następuje się w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. Ilekroć w odrębnych przepisach jest mowa o:

- 1) ustawie z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023–2025 należy przez nią rozumieć ustawę z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023–2026,
- 2) ustawie z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej należy przez nią rozumieć ustawę z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w latach 2023-2026 w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej,

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 lipca 2025 r.

UZASADNIENIE

W ostatnich latach utrzymuje się wysoka niepewność zarówno na europejskim i światowym rynku energii. Wynika ona zarówno z napięć geopolitycznych, jak również kosztów transformacji energetycznej. W tej sytuacji w celu ochrony obywateli i gospodarki przed nadmiernymi skutkami wzrostu cen energii elektrycznej wnioskodawcy proponują wprowadzenie rozwiązań w zakresie zamrożenia tych cen dla gospodarstw domowych, odbiorców wrażliwych, przedsiębiorstw, jednostek samorządu terytorialnego w zakresie, w jakim zużywają energię elektryczną na potrzeby wykonywania zadań użyteczności publicznej.

Wybuch pandemii COVID - 19 w 2020 r. oraz rosyjska inwazja na Ukrainę w 2022 r. zdestabilizowały rynki światowe, skutkując dotkliwymi wzrostami cen energii zarówno dla obywateli - odbiorców energii jak i przedsiębiorców. Skutki tych negatywnych wydarzeń z ostatnich lat, do których trzeba zaliczyć utrzymujące się podwyższone ceny nośników energii, dalej są odczuwane przez społeczeństwo, w szczególności przez gospodarstwa domowe.

Kolejną grupą, poza odbiorcami w gospodarstwach domowych, wrażliwą na wzrost cen nośników energii elektrycznej są szeroko rozumiane podmioty użyteczności publicznej, do której należą placówki służby zdrowia, szkoły i uczelnie wyższe, placówki zajmujące się opieką nad różnymi grupami społecznymi (jednostki pomocy społecznej, jednostki systemu oświaty). Przedmiotowa grupa odbiorców w dużej mierze podlega organizacyjnie jednostkom samorządu terytorialnego. Wzrost cen odczuwają także polscy przedsiębiorcy, w szczególności mikro, małe i średnie przedsiębiorstwa.

W sytuacjach kryzysowych rządzący powinni umieć reagować na kryzysy, które mogą destabilizować normalne funkcjonowanie państwa oraz zagrażać jego obywatelom. Warto przypomnieć w kontekście kryzysu energetycznego wywołanego choćby wojną w Ukrainie, że rząd Prawa i Sprawiedliwości wprowadził szereg mechanizmów chroniących odbiorców energii. Rozwiązania przyjęte w systemie tzw. tarcz energetycznych pozwoliły zneutralizować dotkliwe skutki wzrostu cen energii. Z niewiadomych przyczyn rozwiązanie to zostało zlikwidowane przez rząd Donalda Tuska. Obecnie skutek utrzymujących się wahań cen na rynku energii skutki negatywnych działań rządzących Polską są mocno odczuwane przez społeczeństwo i przedsiębiorców. W związku z rosnącymi kosztami utrzymania, zamrożenie cen energii elektrycznej stanowi istotny element polityki społecznej, chroniący gospodarstwa domowe, zwłaszcza osoby o niskich dochodach, przed ubóstwem energetycznym.

Celem składanego projektu ustawy jest przeciwdziałanie temu ubóstwu z uwagi na niekorzystną sytuację ekonomiczną w kraju. Budżety polskich rodzin są obciążone w dużym stopniu kosztami nośników cen energii, podobnie jak również podmioty użyteczności publicznej, tj. placówki służby zdrowia, szkoły, uczelnie wyższe czy domy pomocy społecznej, czy przedsiębiorcy. Tym samym proponuje się wprowadzenie miarodajnych działań osłonowych obejmujących czas do końca 2025 roku, a także cały przyszły rok 2026. Składany projekt ustawy przyczyni się do ochrony przed zawirowaniami na rynkach energii oraz do łagodzenia skutków kryzysu energetycznego także dla podmiotów użyteczności publicznej oraz mikro, małych i średnich przedsiębiorstw.

Należy mieć na uwadze to, że wprowadzane mechanizmy osłonowe oddziałują na podstawowe potrzeby współczesnego świata, tj. na dostęp do nośników energii. Wprowadzane rozwiązania zapewnią Polakom, w okresie od lipca 2025 r. do końca grudnia 2026 r. ochronę przed wzrostem kosztów energii elektrycznej przy zachowaniu odpowiednich proporcji między cenami nośników energii na rynkach a łącznymi kosztami, którymi obciążony jest budżet państwa.

Projektowana ustawa pozwoli na uruchomienie skutecznych instrumentów zwiększających bezpieczeństwo energetyczne gospodarstw domowych, a w szczególności tych obywateli, którzy najbardziej narażeni są na ubóstwo energetyczne. Proponowane rozwiązania zwiększą bezpieczeństwo funkcjonowania podmiotów użyteczności publicznej oraz stanowią wsparcie dla sektora przedsiębiorstw. Wprowadzana regulacja pozwoli na zmniejszenie kosztów zakupu energii elektrycznej wynikających w szczególności z poziomu cen energii na rynku. Wprowadzone mechanizmy pozwolą na to by ceny energii elektrycznej nie wzrosły do końca 2026 r.

Projekt ustawy zakłada wprowadzenie dla odbiorców w gospodarstwach domowych od 1 lipca 2025 roku do 31 grudnia 2026 r. cen energii elektrycznej na maksymalnym poziomie 412 zł/MWh. Z kolei w zakresie ochrony podmiotów użyteczności publicznej wykonujących kluczowe role władz publicznych, w szczególności z zakresu polityki zdrowotnej, edukacyjnej i rodzinno-opiekuńczej tzw. odbiorcy wrażliwi, jednostek samorządu terytorialnego w zakresie w jakim zużywają energię elektryczną na realizację zadań publicznych, producentów rolnych oraz mikro, małych i średnich przedsiębiorstw zakłada, że we wskazanym wyżej okresie w rozliczeniach z tymi odbiorcami stosowana będzie cena za obrót energią elektryczną nie wyższa niż tzw. cena maksymalna ustalona na poziomie 500 zł/MWh.

Proponuje się także przepis przejściowy w związku z sugerowanym terminem wejścia w życie ustawy, zakładający wprowadzenie procedury dotyczącej rozliczenia z firmami środków, które będą zobowiązane zwrócić klientom za stosowanie niższych cen w okresie od 1 lipca 2025 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Proponuje się, aby rozliczenie dokonało się w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Powyższa regulacja zapobiegnie ewentualnym przerwom w systemie wsparcia, które mogą prowadzić do niepewności prawnej oraz zapewnia stabilność rynku, transparentność i efektywności całego procesu rekompensat, a także zniweluje straty po stronie podmiotów stosujących regulowane ceny lub opłaty.

Projekt ustawy pociąga za sobą skutki finansowe dla budżetu państwa, których łączny koszt dla budżetu państwa nie powinien przekroczyć kwoty ok 7.5 mld zł.

Projekt ustawy wywołuje pozytywne skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne. Przedłużenie działania mechanizmów osłonowych w zakresie cen energii elektrycznej, dostosowanie wysokości wsparcia oraz usprawnienie procedur związanych z wypłatą rekompensat pozwoli na dalsze wsparcie dla tych odbiorców i zapobiegnie negatywnym skutkom społecznym i gospodarczym, poprzez stabilizację kosztów życia czy prowadzenia przedsiębiorstw. Projekt ustawy zagwarantuje ciągłość działania podmiotów wrażliwych, takich jak szpitale, przedszkola, szkoły.

Projekt ustawy stanowi konkretną odpowiedź na realne potrzeby społeczne i gospodarcze w zakresie kontynuacji ochrony przed skutkami nadmiernych kosztów energii.

Proponowane w projekcie ustawy rozwiązania są w ocenie wnioskodawców zgodne z ustawą z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 236), w szczególności zapewniają ochronę konkurencyjności sektora mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw, tym samym pozytywnie wpływają na ich działalność. Projekt ustawy dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców oraz praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej.

Biorąc pod uwagę, że proponowane regulacje mają istotne znaczenie dla społeczeństwa, są pomocne dla obywateli, przedsiębiorców, podmiotów użyteczności publicznej, przede wszystkim wychodzą naprzeciw oczekiwaniom społecznym proponuje się, aby ustawa weszła w życie w dniu następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 lipca 2025 r.

Termin wejścia w życie ustawy nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego i nie stoi w sprzeczności z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461).

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR) projektu ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

Projekt ustawy o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023–2025 oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Rafał Bochenek

I. Część wstępna

[1] Zwięzły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

W ostatnich latach utrzymuje się wysoka niepewność zarówno na europejskim i światowym rynkach energii. Wynika ona zarówno z napięć geopolitycznych, jak również kosztów transformacji energetycznej. W tej sytuacji w celu ochrony obywateli i gospodarki przed nadmiernymi skutkami wzrostu cen energii elektrycznej wnioskodawcy proponują wprowadzenia rozwiązań w zakresie zamrożenia tych cen dla gospodarstw domowych, odbiorców wrażliwych, przedsiębiorstw, jednostek samorządu terytorialnego.

Celem składanego projektu ustawy jest przeciwdziałanie ubóstwu energetycznemu z uwagi na niekorzystną sytuację ekonomiczną w kraju. Budżety polskich rodzin są obciążone w dużym stopniu kosztami nośników cen energii, podobnie jak również podmioty użyteczności publicznej, tj. placówki służby zdrowia, szkoły, uczelnie wyższe czy domy pomocy społecznej, czy przedsiębiorcy. Tym samym proponuje się wprowadzenie miarodajnych działań osłonowych obejmujących czas do końca 2025 roku, a także w całym przyszłym roku 2026. Składany projekt ustawy przyczyni się do ochrony przed zawirowaniami na rynkach energii oraz do łagodzenia skutków kryzysu energetycznego także dla podmiotów użyteczności publicznej oraz mikro, małych i średnich przedsiębiorstw.

Projekt ustawy zakłada, wprowadzenie dla odbiorców w gospodarstwach domowych od 1 lipca 2025 roku do 31 grudnia 2026 r. cen energii elektrycznej na maksymalnym poziomie

412 zł/MWh. Z kolei w zakresie ochrony podmiotów użyteczności publicznej wykonujących kluczowe role władz publicznych, w szczególności z zakresu polityki zdrowotnej, edukacyjnej i rodzinno-opiekuńczej tzw. odbiorcy wrażliwi, jednostek samorządu terytorialnego w zakresie w jakim zużywają energię elektryczną na realizację zadań publicznych, producentów rolnych oraz mikro, małych i średnich przedsiębiorstw zakładają, że we wskazanym wyżej okresie rozliczeniach z tymi odbiorcami stosowana będzie cena za obrót energią elektryczną nie wyższa niż tzw. cena maksymalna ustalona na poziomie 500 zł/MWh.

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

➤ Nie

Cel, który ma być osiągnięty za pomocą przedmiotowego projektu ustawy nie może być zrealizowany za pomocą innych środków niż zaproponowane w projekcie.

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3–5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

- a) Projekt jest spójny z dotychczasowymi regulacjami.
- b) Projekt jest zgodny z Konstytucją RP, w tym z konstytucyjnym standardem ochrony wolności i praw.
- c) Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.
- d) Projektowana ustawa weszłaby w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 lipca 2025 r.

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

Projektowana ustawa pozwoli na uruchomienie skutecznych instrumentów zwiększających bezpieczeństwo energetyczne gospodarstw domowych, a w szczególności tych obywateli, którzy najbardziej narażeni są na ubóstwo energetyczne. Proponowane rozwiązania zwiększą bezpieczeństwo funkcjonowania podmiotów użyteczności publicznej oraz stanowią wsparcie dla sektora przedsiębiorstw. Wprowadzana regulacja pozwoli na zmniejszenie kosztów zakupu energii elektrycznej wynikających w szczególności z poziomu cen energii na rynku. Wprowadzone mechanizmy pozwolą na to by ceny energii elektrycznej nie wzrosły do końca 2026 r.

Przedłużenie działania mechanizmów osłonowych, dostosowanie wysokości wsparcia oraz usprawnienie procedur związanych z wypłatą rekompensat pozwoli na dalsze wsparcie dla tych odbiorców i zapobiegnie negatywnym skutkom społecznym i gospodarczym, poprzez stabilizację kosztów życia czy prowadzenia przedsiębiorstw. Projekt ustawy zagwarantuje ciągłość działania podmiotów wrażliwych, takich jak szpitale, przedszkola, szkoły.

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

Cel projektu ustawy jest szczególnie ważny z uwagi na trudną sytuację na rynku energii. Projektowane rozwiązania przyczynią się do przeciwdziałania skutkom ubóstwa energetycznego. Z uwagi na choćby niekorzystną sytuację społeczno - ekonomiczną Polski proponowane regulacje wpłyną korzystnie na gospodarkę. Składany projekt ustawy przyczyni się do ochrony przed zawirowaniami na rynkach energii oraz przyczyni się również do łagodzenia skutków kryzysu energetycznego dla gospodarstw domowych, podmiotów użyteczności publicznej oraz mikro, małych i średnich przedsiębiorstw. Regulacja będzie miała pozytywny wpływ na rynek pracy poprzez stworzenie warunków mających na celu ochronę obywateli przed nadmiernymi podwyżkami cen nośników energii oraz ochronę mikro, małych i średnich przedsiębiorstw. Ustabilizowanie poziomu ponoszonych wydatków zmiękczy ew. perturbacje na rynku pracy.

Projekt zapewnia ochronę konkurencyjności sektora mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

Projekt ustawy pociąga za sobą skutki finansowe dla budżetu państwa. Łączny koszt proponowanych w ustawie zmian nie powinien przekroczyć kwoty ok. 7.5 mld zł.

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt ustawy pociąga za sobą skutki finansowe dla budżetu państwa.
Projekt ustawy nie pociąga za sobą skutków finansowych dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

➤ Nie

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

Warszawa, 21 lipca 2025 r.

BEOS-WPEiM-1399/25

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SPS-III, 020.198.12.2025

Data wpływu 21.07.2025

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025 oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Rafał Bochenek)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2022 r. poz. 990, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy ma na celu wprowadzenie, na bazie obowiązujących obecnie przepisów, rozwiązań chroniących określone podmioty przed wzrostem kosztów energii elektrycznej do końca 2026 r.

W art. 1 projektu zaproponowano znowelizowanie ustawy z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025¹, dalej jako „ustawa o środkach nadzwyczajnych”. Zmiany w ustawie o środkach nadzwyczajnych polegają w dużej mierze na rozciągnięciu obowiązywania niektórych jej przepisów na okres do końca 2026 r. i dotyczą:

- definicji pojęć „cena maksymalna” oraz „odbiorca uprawniony” (art. 2);
- stosowania przez podmiot uprawniony ceny maksymalnej w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi, przyłączonymi do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej (art. 3);
- składania przez odbiorców uprawnionych oświadczeń podmiotom uprawnionym (art. 5 i art. 6);
- rekompensaty przysługującej podmiotowi uprawnionemu z tytułu stosowania ceny maksymalnej (art. 8);
- składania wniosku o rozliczenie rekompensaty (art. 13);
- przekazywania zarządcy rozliczeń środków na wypłatę rekompensat (art. 17);

¹ Dz. U. z 2024 r. poz. 1622, ze zm.

- maksymalnego limitu wydatków z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 na wypłatę rekompensat za okres od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2026 r. (art. 43).

W art. 2 projektu zaproponowano znowelizowanie ustawy z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej², dalej jako „ustawa o szczególnych rozwiązaniach”. Zmiany w ustawie o szczególnych rozwiązaniach polegają w dużej mierze na rozciągnięciu obowiązywania niektórych jej przepisów na okres do końca 2026 r. Proponowane zmiany dotyczą m.in. art. 7a, art. 10, art. 23, art. 38 i art. 57 tej ustawy, a także uchylenia jej art. 51b, dotyczącego składania wniosków o zatwierdzenie albo o zmianę taryfy dla energii elektrycznej przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną na potrzeby odbiorców uprawnionych.

W art. 3 i art. 4 projektu zawarto przepisy przejściowe.

Proponowana ustawa ma wejść w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 lipca 2025 r.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

2.1. Z uwagi na przedmiot projektu ustawy należy uwzględnić dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniającą dyrektywę 2012/27/UE³, dalej: „dyrektywa 2019/944”;

Zgodnie z art. 1 dyrektywy 2019/944 ustanawia ona wspólne zasady dotyczące wytwarzania, przesyłu, dystrybucji, magazynowania energii i dostaw energii elektrycznej, wraz z przepisami dotyczącymi ochrony konsumentów, w celu stworzenia prawdziwie zintegrowanych, konkurencyjnych, ukierunkowanych na potrzeby konsumenta, elastycznych, uczciwych i przejrzystych rynków energii elektrycznej w Unii Europejskiej. Określa ona również tryb współpracy między państwami członkowskimi, organami regulacyjnymi i operatorami systemów przesyłowych służącej stworzeniu w pełni wzajemnie połączonego rynku wewnętrznego energii elektrycznej, zwiększającego integrację energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, wolną konkurencję oraz bezpieczeństwo dostaw.

Art. 5 ust. 1-6 dyrektywy 2019/944 stanowią:

„1. Dostawcom przysługuje swoboda w ustalaniu ceny, po jakiej dostarczają energię elektryczną odbiorcom. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania w celu zapewnienia skutecznej konkurencji między dostawcami.

2. Państwa członkowskie zapewniają ochronę dotkniętych ubóstwem energetycznym i wrażliwych odbiorców będących gospodarstwami domowymi,

² Dz. U. z 2024 r. poz. 1288, ze zm.

³ Dz. Urz. UE L 158 z 14.6.2019, s. 125.

zgodnie z art. 28 i 29, za pomocą polityki socjalnej lub środków innych niż interwencje publiczne w zakresie ustalania cen za dostawy energii elektrycznej.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 i 2 państwa członkowskie mogą stosować interwencje publiczne w zakresie ustalania cen za dostawy energii elektrycznej dla dotkniętych ubóstwem energetycznym lub wrażliwych odbiorców będących gospodarstwami domowymi. Takie interwencje publiczne muszą spełniać warunki określone w ust. 4 i 5.

4. Interwencje publiczne w zakresie ustalania cen za dostawy energii elektrycznej: a) muszą służyć ogólnemu interesowi gospodarczemu i nie mogą wykraczać poza to, co jest konieczne do osiągnięcia ogólnego interesu gospodarczego; b) muszą być jasno określone, przejrzyste, wolne od dyskryminacji i możliwe do zweryfikowania; c) muszą gwarantować unijnym przedsiębiorstwom energetycznym dostęp do odbiorców na równych warunkach; d) muszą być ograniczone w czasie i proporcjonalne w odniesieniu do ich beneficjentów; e) nie mogą pociągać za sobą dodatkowych kosztów dyskryminujących uczestników rynku.

5. Każde państwo członkowskie, które stosuje interwencje publiczne w zakresie ustalania cen za dostawy energii elektrycznej zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, przestrzega również art. 3 ust. 3 lit. d i art. 24 rozporządzenia (UE) 2018/1999⁴, niezależnie od tego, czy liczba gospodarstw domowych dotkniętych ubóstwem energetycznym w tym państwie członkowskim jest znacząca.

6. W okresie przejściowym służącym wprowadzeniu skutecznej konkurencji między dostawcami w odniesieniu do umów na dostawy energii elektrycznej, a także aby osiągnąć w pełni skuteczne ustalenie cen detalicznych energii elektrycznej na zasadach rynkowych zgodnie z ust. 1, państwa członkowskie mogą stosować interwencje publiczne w zakresie ustalania cen za dostawy energii elektrycznej dla odbiorców będących gospodarstwami domowymi oraz dla mikroprzedsiębiorstw, które nie korzystają z interwencji publicznych na mocy ust. 3.”.

Art. 66a dyrektywy 2019/944 dotyczy dostępu do przystępnej cenowo energii podczas kryzysu związanego z cenami energii elektrycznej. Zgodnie z ust. 1 przywołanego artykułu „Rada może działając na wniosek Komisji, w drodze decyzji wykonawczej, stwierdzić regionalny lub ogólnounijny kryzys związany z cenami energii elektrycznej, jeżeli spełnione są następujące warunki: a) na hurtowych rynkach energii elektrycznej panują bardzo wysokie średnie ceny – co najmniej dwuipółkrotnie wyższe niż średnia cena z poprzednich pięciu lat i wynoszące co najmniej 180 EUR/MWh – które według przewidywań utrzymają

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, s. 1, ze zm.).

się przez co najmniej sześć miesięcy przy obliczaniu średniej ceny z poprzednich pięciu lat nie uwzględnia się tych okresów, w których stwierdzono regionalny lub ogólnounijny kryzys związany z cenami energii elektrycznej; b) występuje gwałtowny wzrost cen detalicznych energii elektrycznej wynoszący około 70%, który według przewidywań utrzyma się przez co najmniej trzy miesiące”. W ust. 2-5 określono dodatkowe uwarunkowania dotyczące takiej decyzji wykonawczej.

Zgodnie z art. 66a ust. 6 dyrektywy 2019/944 w przypadku gdy Rada przyjęła decyzję wykonawczą, państwa członkowskie mogą podczas trwania okresu ważności tej decyzji stosować tymczasowe ukierunkowane interwencje publiczne w zakresie ustalania cen za dostawy energii elektrycznej do małych przedsiębiorstw i średnich przedsiębiorstw. Takie interwencje publiczne: a) ograniczają się do maksymalnie 70% zużycia przez beneficjenta w tym samym okresie poprzedniego roku i podtrzymują zachętę do zmniejszenia zapotrzebowania; b) spełniają warunki określone w art. 5 ust. 4 i 7; c) w stosownych przypadkach spełniają warunki określone w art. 66a ust. 7; d) muszą być opracowane tak, aby minimalizować wszelką negatywną fragmentację rynku wewnętrznego.

Zgodnie z art. 66a ust. 7 dyrektywy 2019/944 w przypadku gdy Rada przyjęła decyzję wykonawczą, na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 7 lit. c, państwa członkowskie mogą podczas trwania okresu ważności tej decyzji, stosując ukierunkowane interwencje publiczne w zakresie ustalania cen za dostawy energii elektrycznej na podstawie art. 5 ust. 6 lub na podstawie art. 66a ust. 6, wyjątkowo i tymczasowo ustalić cenę dostawy energii elektrycznej poniżej kosztów, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki: a) cena ustalona dla odbiorców będących gospodarstwami domowymi ma zastosowanie jedynie do maksymalnie 80 % mediany zużycia w sektorze gospodarstw domowych i podtrzymuje zachętę do zmniejszenia zapotrzebowania; b) nie dochodzi do dyskryminacji żadnych dostawców; c) dostawcy otrzymują rekompensatę za dostawy poniżej kosztów w sposób przejrzysty i niedyskryminacyjny; d) wszyscy dostawcy kwalifikują się na tej samej podstawie do składania ofert dotyczących ceny dostawy energii elektrycznej poniżej kosztów; e) proponowane środki nie zakłócają wewnętrznego rynku energii elektrycznej.

Zgodnie z art. 66a ust. 8 dyrektywy 2019/944 Komisja stale ocenia i monitoruje wpływ wszelkich środków przyjętych na podstawie tego artykułu oraz regularnie publikuje wyniki takich ocen.

Dodatkowo można uwzględnić zalecenie Komisji (UE) 2023/2407 z dnia 20 października 2023 r. dotyczące ubóstwa energetycznego⁵, dalej: „zalecenie Komisji 2023/2407”, z zastrzeżeniem że zalecenie nie jest aktem prawnie wiążącym.

W zaleceniu Komisji 2023/2407 zwrócono się do państw członkowskich, aby m.in.:

„5. Wyraźnie rozróżniły środki strukturalne mające na celu rozwiązanie

⁵ Dz. Urz. UE C, 2023/2407, 23.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2023/2407/oj>.

problemu ubóstwa energetycznego od środków mających na celu poprawę przystępności cenowej energii.

6. Nadały priorytet skutecznym i dobrze ukierunkowanym środkom strukturalnym w celu zwalczania podstawowych przyczyn ubóstwa energetycznego, jeśli chodzi o efektywność energetyczną, renowację budynków, modernizację termiczną (z poszanowaniem charakteru budynków), dostęp do energooszczędnych urządzeń i energii ze źródeł odnawialnych. Państwa członkowskie mogą uzupełnić środki strukturalne dobrze ukierunkowanymi środkami mającymi na celu poprawę przystępności cenowej energii, takimi jak ukierunkowane wsparcie dochodu i taryfy socjalne, lub tymczasowe wsparcie gospodarstw domowych dotkniętych ubóstwem energetycznym.

7. Wprowadziły środki zapobiegające odłączaniu odbiorców dotkniętych ubóstwem energetycznym i odbiorców wrażliwych za pośrednictwem ukierunkowanych systemów wsparcia finansowego, a także podjęły działania, zarówno krótko-, jak i długoterminowe, obejmujące m.in. plany płatności i doradztwo w zakresie efektywności energetycznej, umowy na dostawy alternatywne lub pomoc ze strony służb socjalnych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego. Aby zapewnić dalszą ochronę konsumentów i ciągłość dostaw, państwa członkowskie powinny zapewnić dostawcę z urzędu.

8. Zapewniły spójność polityk, w szczególności polityki energetycznej i społecznej, oraz unikały wprowadzania sprzecznych środków. Państwa członkowskie powinny uwzględnić ubóstwo energetyczne w szerszej rozumianej i zintegrowanej polityce społecznej i w podejściach do sprawiedliwości społecznej oraz stosować strategie polityczne sprzyjające włączeniu społecznemu i wzmocnieniu pozycji, w szczególności w odniesieniu do gospodarstw domowych dotkniętych ubóstwem energetycznym, najemców, osób zajmujących mieszkania socjalne i mieszkających w budynkach o najgorszej charakterystyce energetycznej.”.

2.2. Z uwagi na przedmiot projektu ustawy należy także uwzględnić:

- art. 107 i art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, dalej: „TfUE”, dotyczące zasad przyznawania pomocy przez państwo;
- rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej⁶, dalej: „rozporządzenie 2015/1589”.

Zgodnie z art. 107 ust. 1 TfUE, z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w TfUE, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiejkolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym, w zakresie w jakim wpływa na wymianę handlową.

⁶ Dz. Urz. UE L 248 z 24.9.2015, s. 9.

Zakaz udzielania pomocy państwa nie jest jednak bezwzględny. Zgodna z rynkiem wewnętrznym jest np. pomoc o charakterze socjalnym przyznawana indywidualnym konsumentom, pod warunkiem, że jest przyznawana bez dyskryminacji związanej z pochodzeniem produktów. Za zgodną z rynkiem wewnętrznym może być natomiast uznana np. pomoc przeznaczona na zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce państwa członkowskiego (art. 107 ust. 3 lit. b TfUE).

Zgodnie z art. 108 ust. 3 TfUE Komisja jest informowana, w czasie odpowiednim do przedstawienia swoich uwag, o wszelkich planach przyznania lub zmiany pomocy. Jeżeli uzna, że plan nie jest zgodny z rynkiem wewnętrznym, wszczyna niezwłocznie procedurę wyjaśniającą. Państwo członkowskie nie może wprowadzić w życie projektowanych środków, dopóki procedura ta nie doprowadzi do wydania decyzji końcowej w trybie rozporządzenia 2015/1589. Wskazane rozporządzenie określa w szczególności tryb informowania Komisji o planach przyznania pomocy, postępowanie wyjaśniające Komisji oraz konsekwencje braku poinformowania Komisji. Zgodnie z art. 1 lit. d rozporządzenia 2015/1589 „program pomocowy” oznacza każde działanie, na którego podstawie, bez potrzeby dalszych środków wdrażających, można dokonać wypłat pomocy indywidualnej na rzecz przedsiębiorstw określonych w akcie w sposób ogólny i abstrakcyjny oraz każde działanie, na którego podstawie pomoc, która nie jest związana z konkretnym projektem, może zostać przyznana jednemu lub kilku przedsiębiorstwom na czas nieokreślony lub w nieokreślonej kwocie.

„Nowa pomoc” w rozumieniu art. 1 lit. c rozporządzenia 2015/1589 oznacza każdą pomoc, czyli programy pomocowe i pomoc indywidualną, która nie jest pomocą istniejącą, włącznie ze zmianami istniejącej pomocy.

W myśl art. 2 ust. 1 rozporządzenia 2015/1589 z zastrzeżeniem odmiennych przepisów rozporządzeń wydanych zgodnie z art. 109 TfUE lub innych jego przepisów, zainteresowane państwo członkowskie zgłasza Komisji w odpowiednim czasie wszelkie plany przyznania nowej pomocy.

Zgodnie z art. 16 w zw. z art. 1 lit. f rozporządzenia 2015/1589 pomoc niezgodna z prawem, w tym wprowadzona w życie z naruszeniem art. 108 ust. 3 TfUE, podlega zwrotowi wraz z odsetkami.

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

3.1. W art. 1 projektu zawarto propozycje zmian w ustawie o środkach nadzwyczajnych, a w art. 2 projektu – propozycje zmian w ustawie o szczególnych rozwiązaniach. Obie wskazane ustawy w pierwotnych, a także w nowelizowanych wersjach⁷, miały na celu wprowadzenie mechanizmów

⁷ Por. ustawa z dnia 27 listopada 2024 r. o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku oraz w 2024 roku oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1831).

ograniczających skutki wzrostu cen energii elektrycznej dla określonych kategorii odbiorców w ramach prawnych wyznaczonych przez dyrektywę 2019/944.

Rozwiązania zawarte w tych ustawach nie zostały dotychczas zakwestionowane przez Komisję Europejską, a na podstawie informacji pochodzących z jej bazy można stwierdzić, że w tym zakresie nie toczy się obecnie żadne postępowanie przeciwko Polsce⁸. W orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości UE także nie było spraw, w których regulacje tego rodzaju zostały uznane za niezgodne z prawem UE.

Zaproponowane w projekcie zmiany utrzymują, co do zasady, model regulacyjny przyjęty we wskazanych ustawach, przedłużając stosowanie dotychczasowych rozwiązań i wprowadzając pewne uzupełnienia. Można uznać, że projektowane zmiany mieszczą się w określonym przez dyrektywę 2019/944 modelu tzw. interwencji publicznej, która służy ogólnemu interesowi gospodarczemu, jest niedyskryminacyjna i proporcjonalna oraz zostaje wprowadzona na przejrzystych zasadach.

Należy jednak ocenić to, czy proponowane rozwiązania można uznać za dopuszczalne w odniesieniu do wszystkich podmiotów, które miałyby korzystać z obniżonych cen energii elektrycznej.

Pierwszą kategorią odbiorców uprawnionych, których dotyczą nowelizowane przepisy, są odbiorcy uprawnieni w rozumieniu art. 2 pkt 2 lit. a ustawy o środkach nadzwyczajnych. Można uznać, że w tym zakresie projektowane regulacje mają zapewnić przedłużenie ochrony dotkniętych ubóstwem energetycznym i wrażliwych odbiorców będących gospodarstwami domowymi w rozumieniu dyrektywy 2019/944 oraz spełniają one warunki określone w art. 5 ust. 1-6 tej dyrektywy. Taką interpretację przywołanych postanowień dyrektywy 2019/944 wydaje się także potwierdzać zalecenie Komisji 2023/2407. Wobec tego w tym zakresie projekt ustawy można uznać za niesprzeczny z prawem UE.

Jeśli chodzi o drugą kategorię, tzn. przedsiębiorców będących mikroprzedsiębiorstwem, małym przedsiębiorstwem albo średnim przedsiębiorstwem w rozumieniu art. 2 pkt 2 lit. b ustawy o środkach nadzwyczajnych, należy wziąć pod uwagę art. 66a dyrektywy 2019/944. Z ust. 6 tego artykułu wynika, że państwa członkowskie mogą stosować tymczasowe ukierunkowane interwencje publiczne w zakresie ustalania cen za dostawy energii elektrycznej do małych przedsiębiorstw i średnich przedsiębiorstw w przypadku, gdy Rada przyjęła, na podstawie ust. 1 przywołanego artykułu, decyzję wykonawczą, w której stwierdziła regionalny lub ogólnounijny kryzys związany z cenami energii elektrycznej. Wobec tego, że Rada nie przyjęła takiej decyzji, wątpliwości nasuwa to, czy państwa członkowskie mogą wobec takich podmiotów stosować przepisy dotyczące obniżonych cen energii elektrycznej. W konsekwencji można uznać, że w tym zakresie projekt ustawy może zostać

⁸ https://ec.europa.eu/atwork/applying-eu-law/infringements-proceedings/infringement_decisions/ (dostęp: 18.07.2025).

uznany za niezgodny z prawem UE.

3.2. Projekt ustawy powinien zostać poddany analizie pod kątem zgodności z art. 107 ust. 1 TfUE ustalającym reguły przyznawania pomocy przedsiębiorcom przez państwa członkowskie. W myśl orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, dalej: „TSUE”, pomoc udzielona przez państwo członkowskie przedsiębiorcy jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym, jeżeli spełnia cztery przesłanki: 1) pomoc została udzielona przez państwo członkowskie lub przy użyciu jego zasobów, 2) pomoc stanowi dla przedsiębiorstwa korzyść, 3) pomoc ma charakter selektywny, 4) pomoc grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Przesłanki te muszą być spełnione kumulatywnie⁹.

Przewidziane w projekcie ustawy wprowadzenie cen maksymalnych energii elektrycznej można uznać za wsparcie udzielone przez państwo członkowskie. Jest ono adresowane do podmiotów prowadzących działalność gospodarczą i jest dla nich korzystne. Oznacza to spełnienie przesłanki pierwszej i drugiej.

W myśl orzecznictwa TSUE pomoc udzielana przedsiębiorstwom przez państwo ma charakter selektywny, jeżeli sprzyja „niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów” w porównaniu z innymi, które znajdują się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej. Nie stanowią natomiast pomocy korzyści stosowane bez rozróżnienia do wszystkich podmiotów¹⁰. Okoliczność, że liczba przedsiębiorstw, które mogą domagać się przyznania pomocy, jest bardzo znacząca, czy też, że przedsiębiorstwa te należą do różnych sektorów, nie wystarcza, by wykluczyć selektywny charakter pomocy. Z przepisów projektowanej ustawy wynika, że wsparcie będzie dotyczyć wyłącznie mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców. Ustanawiana pomoc ma zatem charakter selektywny.

W odniesieniu do przesłanki groźby zakłócenia lub zakłócenia konkurencji i wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi przyjmuje się w orzecznictwie TSUE, że dla jej zaistnienia nie jest konieczne wykazanie faktycznego wpływu pomocy na wymianę handlową między państwami członkowskimi i rzeczywistego zakłócenia konkurencji. Wystarczające jest wykazanie jedynie potencjalnego wpływu pomocy na tę wymianę handlową i zakłócenie konkurencji¹¹. Nie można wykluczyć, że projektowane wsparcie zakłóci lub zagrazi zakłóceniem konkurencji oraz wpłynie na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

Zgodnie z art. 108 ust. 3 TfUE program pomocowy podlega notyfikacji Komisji Europejskiej. Wykonaniu art. 108 ust. 3 TfUE służy, na gruncie

⁹ Zob. wyrok TSUE z 24 lipca 2003 r. w sprawie C-280/00, *Altmark*.

¹⁰ Wyrok TSUE z 15 listopada 2011 r. w sprawach połączonych C-106/09 P i C-107/09, *Komisja (C-106/09 P) i Królestwo Hiszpanii (C-107/09 P) p. Government of Gibraltar i Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej*, pkt 73-75.

¹¹ Wyrok TSUE z 24 listopada 2011 r. w sprawie C-458/09 P, *Republika Włoska p. Komisji*.

polskiego prawa, ustawa z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej¹². Stosownie do art. 12 ust. 1 tej ustawy projekty programów pomocowych (np. projekty ustaw przewidujące udzielanie pomocy publicznej) wymagają uzyskania opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK). W związku z tym, a także biorąc pod uwagę sformułowane w pkt 3.1. niniejszej opinii wątpliwości co do przepisów projektu dotyczących małych i średnich przedsiębiorstw, zasadne jest skierowanie projektu ustawy przez Marszałka Sejmu do Prezesa UOKiK do zaopiniowania w trybie art. 12 w zw. z art. 16a ust. 1 pkt 1 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

4. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025 oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej dotyczy zagadnień objętych zakresem prawa Unii Europejskiej.

W zakresie, w jakim projekt ustawy dotyczy małych i średnich przedsiębiorstw, może on zostać uznany za niezgodny z dyrektywą 2019/944.

Z uwagi na to, że przepisy projektu ustawy mogą zostać uznane za plan pomocy państwa w rozumieniu art. 108 ust. 3 TfUE, istnieją podstawy do skierowania przez Marszałka Sejmu, w trybie art. 12 w zw. z art. 16a ust. 1 pkt 1 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, wniosku do Prezesa UOKiK o wydanie opinii w sprawie tego projektu.

W pozostałym zakresie projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem UE.

Autor:

Tomasz Jaroszyński
naczelnik wydziału
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik
/podpisano elektronicznie/

¹² Dz. U. z 2023 r. poz. 702, ze zm.

Warszawa, 21 lipca 2025 r.

BEOS-WPEiM-1400/25

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III. 020. 198. 13. 2025
Data wpływu 21. 07. 2025 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025 oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Rafał Bochenek) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt ustawy ma na celu wprowadzenie, na bazie obowiązujących obecnie przepisów, rozwiązań chroniących określone podmioty przed wzrostem kosztów energii elektrycznej do końca 2026 r.

W art. 1 projektu zaproponowano znowelizowanie ustawy z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025¹, dalej jako „ustawa o środkach nadzwyczajnych”. Zmiany w ustawie o środkach nadzwyczajnych polegają w dużej mierze na rozciągnięciu obowiązywania niektórych jej przepisów na okres do końca 2026 r. i dotyczą:

- definicji pojęć „cena maksymalna” oraz „odbiorca uprawniony” (art. 2);
- stosowania przez podmiot uprawniony ceny maksymalnej w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi, przyłączonymi do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej (art. 3);
- składania przez odbiorców uprawnionych oświadczeń podmiotom uprawnionym (art. 5 i art. 6);
- rekompensaty przysługującej podmiotowi uprawnionemu z tytułu stosowania ceny maksymalnej (art. 8);
- składania wniosku o rozliczenie rekompensaty (art. 13);
- przekazywania zarządcy rozliczeń środków na wypłatę rekompensat (art. 17);

¹ Dz. U. z 2024 r. poz. 1622, ze zm.

- maksymalnego limitu wydatków z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 na wypłatę rekompensat za okres od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2026 r. (art. 43).

W art. 2 projektu zaproponowano znowelizowanie ustawy z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej², dalej jako „ustawa o szczególnych rozwiązaniach”. Zmiany w ustawie o szczególnych rozwiązaniach polegają w dużej mierze na rozciągnięciu obowiązywania niektórych jej przepisów na okres do końca 2026 r. Proponowane zmiany dotyczą m.in. art. 7a, art. 10, art. 23, art. 38 i art. 57 tej ustawy, a także uchylecia jej art. 51b, dotyczącego składania wniosków o zatwierdzenie albo o zmianę taryfy dla energii elektrycznej przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną na potrzeby odbiorców uprawnionych.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025 oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Autor:

Tomasz Jaroszyński
naczelnik wydziału
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:

Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik

/podpisano elektronicznie/

² Dz. U. z 2024 r. poz. 1288, ze zm.

BEOS-1410/25

Warszawa, 18 sierpnia 2025 r.

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SPS-III.020.198.23.2025

Data wpływu 18.08.2025

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie oceny skutków regulacji projektu ustawy o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025 oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej
(przed nadaniem numeru druku)¹**

Na podstawie art. 34 ust. 9a uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2022 r. poz. 990, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

I. Problem, który zamierzają rozwiązać Wnioskodawcy

Zgodnie z uzasadnieniem projektu i deklarowanymi skutkami regulacji (DSR) podstawowym problemem, którego rozwiązaniu służy proponowana ustawa, jest „ubóstwo energetyczne” wynikające z niekorzystnej sytuacji ekonomicznej w Polsce. Zdaniem Wnioskodawców „budżety polskich rodzin są obciążone w dużym stopniu kosztami nośników cen energii”, a dotyczy to również podmiotów użyteczności publicznej, takich jak placówki służby zdrowia, szkoły, uczelnie wyższe i domy pomocy społecznej, a także przedsiębiorców. Wnioskodawcy uważają, że projektowane rozwiązania będą chronić obywateli i gospodarkę przed „nadmiernymi skutkami wzrostu cen energii elektrycznej”.

II. Rozwiązanie rekomendowane przez Wnioskodawców

Rozwiązanie problemów zidentyfikowanych przez Wnioskodawców ma zostać osiągnięte przez wprowadzenie regulacji zapewniających w okresie od lipca 2025 r. do końca 2026 r. ochronę przed wzrostem kosztów energii elektrycznej.

¹ Projekt ustawy znajduje się w wykazie projektów wniesionych, którym nie został nadany jeszcze numer druku sejmowego. Numer w wykazie: RPW/22795/2025. Przedstawiciel Wnioskodawców: przedstawiciel wnioskodawców: pos. Rafał Bochenek.

W art. 1 projektu zaproponowano znowelizowanie ustawy z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025² (dalej: ustawa o środkach nadzwyczajnych).

Zmiany w ustawie o środkach nadzwyczajnych polegają w dużej mierze na rozciągnięciu obowiązywania niektórych jej przepisów na okres do końca 2026 r. Zmiany w tej ustawie dotyczą w zakresie jej:

- art. 2 – definicji pojęć „cena maksymalna” oraz „odbiorca uprawniony”;
- art. 3 – stosowania przez podmiot uprawniony ceny maksymalnej w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi, przyłączonymi do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej;
- art. 5 i art. 6 – składania przez odbiorców uprawnionych oświadczeń podmiotom uprawnionym;
- art. 8 – rekompensaty przysługującej podmiotowi uprawnionemu z tytułu stosowania ceny maksymalnej;
- art. 13 – składania wniosku o rozliczenie rekompensaty;
- art. 17 – przekazywania zarządcy rozliczeń środków na wypłatę rekompensat;
- art. 43 – maksymalnego limitu wydatków z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 na wypłatę rekompensat za okres od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2026 r.

W art. 2 projektu zaproponowano znowelizowanie ustawy z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej³ (dalej: ustawa o szczególnych rozwiązaniach).

Zmiany w ustawie o szczególnych rozwiązaniach polegają w dużej mierze na rozciągnięciu obowiązywania niektórych jej przepisów na okres do końca 2026 r. Proponowane zmiany dotyczą m.in. art. 7a, art. 10, art. 23, art. 38 i art. 57 tej ustawy, a także uchylecia jej art. 51b, dotyczącego składania wniosków o zatwierdzenie albo o zmianę taryfy dla energii elektrycznej przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną na potrzeby odbiorców uprawnionych.

W art. 3 projektu zawarto przepisy przejściowe.

Proponowana ustawa ma wejść w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 lipca 2025 r.

III. Inne rozwiązania rozważane przez Wnioskodawców

Wnioskodawcy nie rozważali alternatywnych rozwiązań, ponieważ – według nich – cel, który ma być osiągnięty za pomocą projektu ustawy, nie może być zrealizowany za pomocą innych środków niż zaproponowane w tym projekcie.

² Dz. U. z 2024 r. poz. 1622, ze zm.

³ Dz. U. z 2024 r. poz. 1288, ze zm.

IV. Rozwiązania przyjmowane w innych państwach, w szczególności państwach członkowskich OECD/UE

W związku ze światowym wzrostem cen surowców energetycznych państwa członkowskie UE, w celu bezpośredniej ochrony odbiorców energii elektrycznej, gazu i ciepła wprowadziły w latach 2021-2023 szereg środków mających złagodzić skutki wzrostu cen energii⁴. W 2024 r. państwa członkowskie wycofywały się z powszechnego (nieukierunkowanego) wsparcia odbiorców energii, co było zgodnie z zaleceniami formułowanymi przez Komisję Europejską m.in. w wytycznych z dnia 8 marca 2023 r. dotyczących polityki fiskalnej na 2024 r.⁵ oraz przez Radę w kontekście europejskiego semestru⁶.

W 2025 r. powszechne wsparcie dla odbiorców energii utrzymały Luksemburg, Rumunia i Słowacja.

W Luksemburgu zniesiono z początkiem 2025 r.⁷ wsparcie w postaci m.in. pokrycia kosztów sieci gazowej, ograniczenia wzrostu cen gazu do 15% powyżej średniego poziomu we wrześniu 2022 r. i obniżenia ceny pelletu drzewnego. Jednocześnie utrzymano w 2025 r. dopłaty do cen energii dla gospodarstw domowych, jednak na poziomie niższym niż w latach ubiegłych. Dopłata obowiązuje automatycznie dla wszystkich gospodarstw domowych, których zużycie energii nie przekracza 25 000 kWh, od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2025 r. Rząd Luksemburga zdecydował o stopniowym wycofywaniu dopłat do kosztów energii elektrycznej dla gospodarstw domowych z jednoczesnym ukierunkowanym wsparciem socjalnym dla gospodarstw domowych znajdujących się w trudnej sytuacji, w tym m.in. poprzez trzykrotne zwiększenie wysokości premii energetycznej i rozszerzenie kręgu jej odbiorców oraz zwiększenie ulgi podatkowej dla gospodarstw domowych o niskich dochodach⁸.

W Rumunii mechanizm wsparcia dla odbiorców energii (maksymalna cena dla odbiorców energii elektrycznej i gazu, w tym gospodarstw domowych, małych i średnich przedsiębiorstw oraz podmiotów użyteczności publicznej)⁹ został przedłużony do 30 czerwca 2025 r. dla energii elektrycznej i do 31 marca 2026 r. dla

⁴ *National fiscal policy responses to the energy crisis*, Bruegel, 26 VI 2023 r., <https://www.bruegel.org/dataset/national-policies-shield-consumers-rising-energy-prices> [wszystkie źródła internetowe cytowane w niniejszej opinii zostały sprawdzone 18 VIII 2025 r.].

⁵ Komunikat Komisji do Rady. Wytyczne dotyczące polityki fiskalnej na 2024 r., 8 III 2025 r., COM(2023) 141 final.

⁶ Zalecenia Rady w sprawie krajowych programów reform na rok 2023 i jej opinie na temat uaktualnionych programów stabilności i konwergencji: <https://www.consilium.europa.eu/pl/press/press-releases/2023/06/16/european-semester-2023-country-specific-recommendations-agreed/>.

⁷ *Contribution mécanisme de compensation 2025 relatif au Projet de loi relatif au financement de la contribution négative dans le cadre du mécanisme de compensation pour l'année 2025*, https://www.csl.lu/app/uploads/2024/10/20241023_csl_avis40-2024_contributionmecanismedecompensation2025_projet31-2024.pdf.

⁸ Informacje ze strony internetowej luksemburskiego Ministerstwa Gospodarki, <https://meco.gouvernement.lu/fr/actualites/gouvernement2024+fr+actualites+toutes+actualites+comm+uniques+2024+12-decembre+05-prix-electricite-contribution-etat.html> oraz strony internetowej rządu Luksemburga, <https://gouvernement.lu/fr/actualites/toutes+actualites/communiqués/2024/12-decembre/30-nouveautes-2025.html>.

⁹ *Romanian government lowers regulated energy prices in support scheme*, "Reuters", 28 III 2024 r., <https://www.reuters.com/business/energy/romanian-government-lowers-regulated-energy-prices-support-scheme-2024-03-28/>.

gazu. Jednocześnie rumuńskie Ministerstwo Pracy, Rodziny, Młodzieży i Solidarności Społecznej zostało zobowiązane do opracowania systemu wsparcia dla osób doświadczających ubóstwa energetycznego w okresie następującym po wygaśnięciu powyższych mechanizmów wsparcia¹⁰.

Na Słowacji utrzymano w 2025 r. ceny regulowane energii elektrycznej dla gospodarstw domowych oraz wybranych odbiorców wrażliwych. W ramach porozumienia z największym na Słowacji producentem energii elektrycznej – *Slovenské elektrárne Slovenské elektrárne* (SE) w 2025 r. cena ta wynosi 61 euro netto za MWh na dostawę 6 terawatogodzin (TWh) rocznie, co odpowiada przewidywanemu zużyciu gospodarstw domowych¹¹.

Działania w trzech wskazanych państwach mają charakter tymczasowy i stanowią odpowiedź na aktualną sytuację na rynku energii elektrycznej i gazu. Jednocześnie pozostałe państwa UE przyjmują rozwiązania długoterminowe mające na celu walkę ze zjawiskiem ubóstwa energetycznego. W części państw problem ubóstwa energetycznego rozwiązywany jest w ramach ogólnych programów socjalnych (np. Dania, Finlandia, Holandia, Niemcy). W innych państwach podejmowane są działania nakierowane na walkę z ubóstwem energetycznym, jednak przy braku całościowej strategii w tym obszarze (np. Austria, Belgia, Estonia, Włochy). Z kolei państwami, które posiadają całościowe programy, mające na celu walkę ze zjawiskiem ubóstwa energetycznego są np. Francja, Irlandia i Słowenia¹².

We Francji polityka zwalczania ubóstwa energetycznego została zainicjowana ustawą z 2010 r. o narodowym zaangażowaniu na rzecz środowiska¹³ (tzw. ustawa Grenelle 2), w której znalazła się definicja ubóstwa energetycznego oraz na mocy której utworzono obserwatorium ubóstwa energetycznego (*Observatoire National de la Précarité Énergétique*)¹⁴. W kolejnych latach przyjmowano regulacje stanowiące podstawę całościowej polityki w zakresie zwalczania ubóstwa energetycznego, w ramach której w latach 2010-2022 wdrożono ok. 50 środków obejmujących bezpośrednie wsparcie finansowe (czek energetyczny), wsparcie na renowację

¹⁰ Ordonanță de urgență nr. 6 din 27 februarie 2025 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică în perioada 1 aprilie 2025-30 iunie 2025, respectiv măsurile aplicabile clienților finali din piața de gaze naturale în perioada 1 aprilie 2025-31 martie 2026, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, <https://legislatie.just.ro/public/DetaliiDocument/295106>; *Prolongation of electricity and natural gas price caps*, 13 III 2025 r., tekst w j. rumuńskim: <https://www.lexology.com/library/detail.aspx?g=7f019400-1575-4e5a-aefa-1a5a3c065baf>.

¹¹ Informacje z portalu Enerdata, <https://www.enerdata.net/publications/daily-energy-news/slovakia-will-extend-2025-its-household-electricity-price-cap-eu61mwh.html>; *V roku 2025 sa cena silovej elektriny pre domácnosti nezvýši*, „Noviny”, 20 XI 2024 r., <https://www.noviny.sk/politika/993172-v-roku-2025-sa-cena-silovej-elektriny-pre-domacnosti-nezvysji>; informacje ze strony internetowej słowackiego Ministerstwa Gospodarki, <https://www.mhsr.sk/top/vlada-sr-zabezpecila-ze-ceny-plynu-a-tepla-pre-slovenske-domacnosti-v-roku-2025-neporastu>.

¹² E. Adolfsson, M. Camurri, A. Gagu i inn., *Energy efficiency support Schemes for Energy Poor Consumers, The Role of Utilities in the EU's Just Energy Transition*, April 2024, <https://www.sciencespo.fr/psia/chair-sustainable-development/wp-content/uploads/2024/07/Energy-Efficiency-Support-Schemes-for-Energy-Poor-Consumers.pdf>.

¹³ *LOI n° 2010-788 du 12 juillet 2010 portant engagement national pour l'environnement*, tekst w j. francuskim: <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000022470434>.

¹⁴ Strona internetowa Obserwatorium, <https://onpe.org/>.

domów oraz regulacje rynku nieruchomości (świadectwa charakterystyki energetycznej)¹⁵.

W Irlandii w grudniu 2022 r. rząd opublikował plan działania w zakresie ubóstwa energetycznego, w którym określono szereg środków wdrożonych zimą 2022/23 w celu wsparcia osób ponoszących koszty energii, a także długoterminowe działania podjęte w celu zapewnienia wsparcia osobom najbardziej zagrożonym ubóstwem energetycznym. Plan określa działania w 4 obszarach: (1) pokrycie kosztów energii (wsparcie konsumentów w okresie zimowym 2022/23); (2) poprawa charakterystyki energetycznej domów; (3) wspieranie badań w obszarze ubóstwa energetycznego; (4) polityka komunikacyjna i informacyjna.

W Słowenii w listopadzie 2023 r. rząd przyjął plan działania na rzecz walki z ubóstwem energetycznym¹⁶, w którym określił trzy nadrzędne cele na 2030 r.: (1) zmniejszenie udziału gospodarstw domowych ubogich energetycznie z 7,2% do poziomu z przedziału 3,8-4,6%; (2) inwestycje w efektywność energetyczną i odnawialne źródła energii w co najmniej 8 000 gospodarstwach domowych ubogich energetycznie; (3) osiągnięcie skumulowanego celu oszczędności energii w wysokości 573 GWh w latach 2021-2030. Na realizację planu rząd ma przeznaczyć w latach 2024-2026 34 miliony euro.

V. Skutki prawne projektowanej ustawy

1.

Projekt przewiduje utrzymanie, do końca 2026 r., ustawowego mechanizmu maksymalnej ceny energii elektrycznej dla określonych kategorii odbiorców, ustanowionego w ustawie o środkach nadzwyczajnych. W szczególności istotna jest tu propozycja zmiany art. 2 oraz art. 3 ust. 1 tej ustawy (art. 1 pkt 3 i 5 projektu).

Na wstępie należy zauważyć, że w toku prac parlamentarnych nad rządowym projektem ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz niektórych innych ustaw zaproponowano zmianę projektu i nowelizację ustawy o środkach nadzwyczajnych, polegającą na przedłużeniu obowiązywania ceny maksymalnej dla odbiorców końcowych wskazanych w art. 2 pkt 2 lit. a tej ustawy do 31 grudnia 2025 r. (art. 11 zmienionego projektu, druk sejmowy nr 1130). Tak zmieniony projekt ustawy został uchwalony przez Sejm na posiedzeniu nr 37 w dniu 25 czerwca 2025 r. i przekazany Prezydentowi oraz Marszałkowi Senatu. W związku ze stanowiskiem Senatu i wniesieniem poprawek, obecnie trwają prace nad ustawą w Sejmie.

Wprowadzenie mechanizmu maksymalnej ceny energii elektrycznej zasadniczo nie pozostaje w zgodzie z ustawą z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne¹⁷ (dalej: Prawo energetyczne), stanowiąc odstępstwo od reguł

¹⁵ *Combating energy poverty in France: a decade of experience*, ESPN Flash Report 2022/51, <https://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=25972&langId=en>.

¹⁶ *Akcijnski načrt za zmanjševanje energetske revščine za obdobje treh let*, november 2023, https://www.energetika-portal.si/fileadmin/dokumenti/podrocja/energetika/energetska_revscina/an_enrev_nov2023.pdf.

¹⁷ Dz. U. z 2024 r. poz. 266, ze zm.

regulacji cen określonych w przepisach tej ustawy. Zgodnie z art. 47 ust. 1 Prawa energetycznego, przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesję samodzielnie ustalają taryfy dla energii elektrycznej, obejmujące ceny energii, i przedkładają je Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki (URE) do zatwierdzenia, wskazując proponowany okres ich obowiązywania. Prezes URE również może zażądać przedłożenia taryfy do zatwierdzenia od przedsiębiorstwa. Z kolei zgodnie z art. 49 ust. 1 Prawa energetycznego, Prezes URE może zwolnić przedsiębiorstwo energetyczne z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia, jeżeli stwierdzi, że działa ono w warunkach konkurencji. Może on także cofnąć udzielone wcześniej zwolnienie w przypadku ustania przesłanek uzasadniających jego udzielenie. Podejmując decyzję o zwolnieniu przedsiębiorstw energetycznych z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia, zgodnie z art. 49 ust. 1 Prawa energetycznego, a także o cofnięciu takiego zwolnienia, Prezes URE uwzględnia szereg okoliczności wskazanych w art. 49 ust. 3 tej ustawy. Przy ocenie sytuacji kieruje się również celami określonymi w art. 23 ust. 1 Prawa energetycznego, w szczególności potrzebą zapewnienia równowagi między interesami przedsiębiorstw energetycznych a interesami odbiorców paliw i energii.

Na przestrzeni lat Prezes URE skorzystał z tego uprawnienia, zwalniając wiele przedsiębiorstw energetycznych obrotu energią z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia w odniesieniu do znacznej części rynku energii elektrycznej. Nadal jednak zatwierdzane są taryfy obejmujące ceny sprzedaży energii dla grupy taryfowej G, tj. dla odbiorców końcowych w gospodarstwach domowych, którzy nie skorzystali z prawa wyboru sprzedawcy. Ostatnio Prezes URE zatwierdził taryfy na sprzedaż energii elektrycznej dla gospodarstw domowych pięciu największym spółkom obrotu energią elektryczną: PGE Obrót, Tauron Sprzedaż, Tauron Sprzedaż GZE, Enea oraz Energa Obrót, wydłużając okres obowiązywania taryf do końca 2025 r. Podstawą prawną do zmiany taryf na drugą połowę 2024 r. i wydłużenia okresu ich obowiązywania do końca 2025 r. była ustawa z dnia 23 maja 2024 r. o bonie energetycznym¹⁸. Ustawa ta weszła w życie 13 czerwca 2024 r., a spółki energetyczne do 20 czerwca 2024 r. złożyły do Prezesa URE wnioski taryfowe¹⁹. Naturalnie wciąż są zatwierdzane przez Prezesa URE taryfy przedsiębiorstw sieciowych, zawierające stawki opłat za usługi przesyłu i dystrybucji energii, ponieważ w przypadku tego rodzaju usług nie można mówić o rynku konkurencyjnym.

W zakresie, w jakim taryfy nadal podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa URE, organ ten dokonuje weryfikacji przychodów i kosztów przedsiębiorstwa energetycznego, kierując się kategorią tzw. kosztów uzasadnionych, zgodnie z przepisami art. 49 Prawa energetycznego. Zgodnie z art. 3 pkt 21 tej ustawy przez koszty uzasadnione rozumie się „koszty niezbędne do wykonania zobowiązań powstałych w związku z prowadzoną przez przedsiębiorstwo energetyczne działalnością w zakresie wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania

¹⁸ Dz. U. poz. 859, ze zm.

¹⁹ Komunikat Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 28 VI 2024 r., dostępny na stronie: <https://www.ure.gov.pl/pl/urzad/informacje-ogolne/aktualnosci/12029,Prezes-Urzadu-Regulacji-Energetyki-zatwierdzil-taryfy-na-sprzedaz-energii-elekt.html>.

i dystrybucji, obrotu paliwami lub energią oraz przyjmowane przez przedsiębiorstwo energetyczne do kalkulacji cen i stawek opłat ustalanych w taryfie w sposób ekonomicznie uzasadniony, z zachowaniem należytej staranności zmierzającej do ochrony interesów odbiorców; koszty uzasadnione nie są kosztami uzyskania przychodów w rozumieniu przepisów podatkowych”. Prezes URE ma prawo odmówić zatwierdzenia taryfy w uzasadnionych przypadkach, między innymi jeśli stwierdzi, że nie pokrywa ona kosztów uzasadnionych przedsiębiorstwa energetycznego lub nie zapewnia równowagi między interesami przedsiębiorstw energetycznych a interesami odbiorców.

W związku z powyższym należy stwierdzić, że wprowadzenie ustawowego mechanizmu maksymalnej ceny sprzedaży energii elektrycznej stanowi odstępstwo od zasad kształtowania cen energii określonych w Prawie energetycznym i prowadzi do ograniczenia działania mechanizmów rynkowych, które – w określonym zakresie – zostały dopuszczone przez Prezesa URE, po dokonaniu oceny funkcjonowania rynku energii elektrycznej. W miejsce indywidualnej kontroli regulacyjnej sprawowanej przez wyspecjalizowany organ, jakim jest Prezes URE, ustawodawca w sposób zgeneralizowany określa poziom cen, co może prowadzić do negatywnych zjawisk, takich jak prowadzenia działalności gospodarczej przez przedsiębiorstwa energetyczne poniżej progu opłacalności, zastój inwestycyjny, subsydiowanie skrośne, a więc przenoszenie kosztów na niechronione grupy odbiorców energii.

Oczywiście, ustawodawca przewidział mechanizm rekompensaty, zawarty w art. 8 ustawy o środkach nadzwyczajnych, którego celem jest przeciwdziałanie tym skutkom. Niemniej jednak należy mieć świadomość, że rekompensata ta opiera się na cenie odniesienia wyznaczanej na podstawie wskaźników historycznych i uśrednionych (por. art. 8 ust. 3 pkt 3 i 4, ust. 3c, 3d, 4b, 4ab oraz 7 ustawy o środkach nadzwyczajnych), co oznacza, że może ona nie oddawać realnej sytuacji ekonomicznej poszczególnych przedsiębiorstw energetycznych. Przyjęty mechanizm ustawowy, choć służy ochronie odbiorców końcowych, zaburza funkcjonowanie sygnałów cenowych generowanych przez mechanizmy konkurencji. Tymczasem to właśnie mechanizmy rynkowe odgrywają istotną rolę w kształtowaniu zachowań zarówno przedsiębiorstw energetycznych, jak i samych odbiorców. Ustawa o środkach nadzwyczajnych próbuje zaradzić tym negatywnym zjawiskom, np. poprzez wprowadzenia mechanizmu upustów za obniżenie zużycia energii elektrycznej (art. 20 ustawy), ale trzeba mieć świadomość ograniczeń tych mechanizmów. Problemy te zostały dostrzeżone w toku przeprowadzonych konsultacji społecznych, w których wyrażano obawy, że skutkiem nowelizacji może być dalsze marnotrawienie nośników energii oraz brak wystarczającej presji na ograniczenie ich zużycia. Wskazywano również na ryzyko „przenoszenia” kosztów interwencji na obywateli w formie podatków oraz formułowano krytyczne uwagi wobec „sztucznego” utrzymywania cen energii²⁰.

Przedłużenie obowiązywania mechanizmu wprowadzonego ustawą o środkach nadzwyczajnych może budzić wątpliwości z punktu widzenia prawa Unii Europejskiej, co potwierdza opinia w sprawie zgodności z prawem UE Biura

²⁰ ID komentarzy: 218788, 227835, 227837, 222984.

Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji Kancelarii Sejmu z 21 lipca 2025 r.²¹. Wprawdzie rozwiązania przewidziane zarówno w ustawie o środkach nadzwyczajnych, jak i w ustawie o szczególnych rozwiązaniach, nie zostały dotychczas zakwestionowane przez instytucje unijne, co również potwierdza ww. opinia BEOS, to jednak należy zauważyć, że zostały one przyjęte w szczególnej sytuacji. W czasie ich wprowadzania na poziomie unijnym obowiązywało rozporządzenie Rady (UE) 2022/1854 z dnia 6 października 2022 r. w sprawie interwencji w sytuacji nadzwyczajnej w celu rozwiązania problemu wysokich cen energii²², które obecnie już nie obowiązuje.

Tymczasem, zgodnie z art. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniającej dyrektywę 2012/27/UE (dalej: dyrektywa 2019/944)²³, ceny energii elektrycznej co do zasady powinny być kształtowane w sposób rynkowy, a państwa członkowskie są zobowiązane do podejmowania działań na rzecz zapewnienia skutecznej konkurencji między sprzedawcami energii elektrycznej. Dyrektywa dopuszcza wprawdzie możliwość publicznych interwencji w zakresie ustalania cen dostaw energii elektrycznej, lecz w sposób zróżnicowany w zależności od kategorii odbiorców końcowych i przewiduje konieczność spełniania szeregu warunków w tym zakresie. Po pierwsze, dopuszcza się interwencję cenową w odniesieniu do gospodarstw domowych dotkniętych ubóstwem energetycznym lub znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji (tzw. odbiorcy wrażliwi). Interwencje te muszą być proporcjonalne oraz służyć realizacji celu leżącego w ogólnym interesie gospodarczym (art. 5 ust. 3-5 dyrektywy 2019/944). W tym kontekście wymaga wyjaśnienia, że finansowe wsparcie udzielane przez państwo przedsiębiorstwom energetycznym w związku ze świadczeniem przez nie usług w ogólnym interesie gospodarczym, np. na rzecz gospodarstw domowych odbierających energię elektryczną – podlega ocenie z punktu widzenia przepisów unijnych dotyczących pomocy publicznej, tj. art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Jedynie w zakresie, w jakim wielkość wsparcia nie przekracza wysokości rekompensaty za poniesiony ciężar świadczenia danej usługi w ogólnym interesie gospodarczym, spełniając przy tym pewne warunki wypracowane w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości UE, rekompensata taka nie jest traktowana jako pomoc publiczna na gruncie prawa unijnego²⁴. Po drugie, zgodnie z art. 5 dyrektywy 2019/944 dopuszczalne są interwencje cenowe w okresie przejściowym służącym wprowadzeniu skutecznej konkurencji między sprzedawcami energii i ustalaniu cen na zasadach rynkowych. Takie interwencje cenowe mogą dotyczyć gospodarstw domowych nieobjętych kategorią odbiorców wrażliwych oraz mikroprzedsiębiorstw (art. 5 ust. 6 dyrektywy 2019/944). Zauważmy, że środki przejściowe mają być uzasadnione wprowadzaniem skutecznej konkurencji, a ustawa o środkach nadzwyczajnych nie odwołuje się do oceny

²¹ BEOS-WPEiM-1399/25; zob. informacje poniżej w przyp. 34.

²² Dz. Urz. UE L 261 I z 7.10.2022, s. 1.

²³ Dz. Urz. UE L 158 z 14.6.2019, s. 125, ze zm.

²⁴ Zob. wyrok TSUE z 24 VII 2003 r., *Altmark Trans GmbH i Regierungspräsidium Magdeburg przeciwko Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, C-280/00 (ECLI:EU:C:2003:415), <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:62000CJ0280>.

Prezesa URE dotyczącej konkurencji rynkowej, chociaż zgodnie z Prawem energetycznym ten organ odpowiada za monitorowanie poziomu konkurencji na rynkach energii i za reagowanie odpowiednio do poziomu tej konkurencji. Po trzecie, w sytuacji kryzysu energetycznego mogą być wdrożone środki ochrony cenowej na podstawie art. 66a ust. 6 dyrektywy 2019/944. Jednak zgodnie z art. 66a ust. 2 tej dyrektywy, warunkiem zastosowania takich środków jest uprzednie stwierdzenie kryzysu przez Radę Unii Europejskiej, w drodze decyzji obowiązującej przez okres jednego roku, z możliwością jej corocznego przedłużania. Obecnie natomiast nie obowiązuje żadna decyzja Rady wydana na podstawie art. 66a ust. 2 dyrektywy 2019/944.

Opisany wyżej mechanizm interwencji cenowej, wynikający z przepisów dyrektywy 2019/944, został szczegółowo wyjaśniony w motywie 28 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1711 z dnia 13 czerwca 2024 r. zmieniającej dyrektywy (UE) 2018/2001 oraz (UE) 2019/944 w odniesieniu do poprawy struktury unijnego rynku energii elektrycznej²⁵. W motywie tym wskazano, że publiczne interwencje w zakresie ustalania cen dostaw energii elektrycznej co do zasady stanowią środek zakłócający funkcjonowanie rynku i mogą być stosowane jedynie w stosownych przypadkach jako obowiązki użyteczności publicznej, podlegające ściśle określonym warunkom. W szczególności możliwe jest stosowanie cen regulowanych, w tym cen poniżej kosztów, dla odbiorców wrażliwych i odbiorców dotkniętych ubóstwem energetycznym, a w ramach środka przejściowego możliwe jest ich stosowanie – dla odbiorców będących gospodarstwami domowymi i mikroprzedsiębiorstw, niezależnie od tego, czy występuje kryzys związany z cenami energii elektrycznej. Podczas kryzysu związanego z cenami energii elektrycznej, gdy ceny hurtowe i detaliczne energii elektrycznej znacznie wzrastają, państwa członkowskie powinny mieć możliwość tymczasowego rozszerzenia stosowania cen regulowanych na małe i średnie przedsiębiorstwa. Wskazano, że podczas kryzysu związanego z cenami energii elektrycznej w drodze wyjątku należy tymczasowo zezwolić państwom członkowskim na ustalanie regulowanych cen poniżej kosztów w odniesieniu do odbiorców będących gospodarstwami domowymi, jak i małych i średnich przedsiębiorstw, pod warunkiem że nie powoduje to zakłóceń konkurencji między dostawcami, a dostawcy otrzymują rekompensatę za dostarczanie energii poniżej kosztów. W kolejnym motywie 29 dyrektywy 2024/1711 wskazano ponadto, że państwa członkowskie powinny mieć możliwość udzielania wsparcia – zgodnie z art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej – na pokrycie dodatkowych kosztów energii elektrycznej ponoszonych przez odbiorców przemysłowych w czasie kryzysu elektroenergetycznego oraz wyjątkowo poważnych wzrostów cen.

W ostatnich latach UE kilkakrotnie przyjmowała tymczasowe ramy umożliwiające państwom członkowskim kształtowanie środków pomocy publicznej w kontekście nadzwyczajnie wysokich cen energii elektrycznej. Obecnie, do końca 2025 r., mogą być stosowane Tymczasowe kryzysowe i przejściowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki po agresji Rosji wobec Ukrainy²⁶.

²⁵ Dz. Urz. UE L, 2024/1711, 26.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1711/oj>.

²⁶ Dz. Urz. UE C 101 z 17.3.2023, s. 3.

Z kolei w lipcu 2025 r. opublikowano nowe Ramy środków pomocy państwa na rzecz wsparcia Paktu dla czystego przemysłu²⁷, które przewidują m.in. możliwość wdrażania środków pomocy publicznej w postaci tymczasowego obniżenia cen energii elektrycznej dla odbiorców energochłonnych (pkt 4.5 Ram). W ostatnim dokumencie politycznym KE zatytułowanym „Plan działania na rzecz przystępnej cenowo energii”²⁸ wskazano cztery główne filary tego planu: (1) obniżenie kosztów energii, (2) dokończenie procesu tworzenia unii energetycznej, (3) przyciągnięcie inwestycji i zapewnienie ich realizacji oraz (4) przygotowanie na potencjalne kryzysy energetyczne. W dokumencie tym podkreślono, że niższe koszty dostaw energii mogą zostać osiągnięte m.in. poprzez zwiększenie konkurencji na rynku detalicznym. W tym kontekście Komisja zapowiedziała opracowanie – w trzecim kwartale 2025 r. – tzw. pakietu energetycznego dla obywateli, zawierającego wytyczne dla państw członkowskich w celu usunięcia istniejących barier, tak aby konsumenci mogli zaoszczędzić na rachunkach za energię dzięki zmianie dostawcy i umowy.

Projekt dotyczy przedłużenia stosowania cen maksymalnych wobec odbiorców uprawnionych, o których mowa w art. 2 ustawy o środkach nadzwyczajnych, w tym również podmiotów publicznych, mikroprzedsiębiorstw, małych i średnich przedsiębiorstw. Ocena, czy projekt ten umożliwia spełnienie warunków dopuszczalności interwencji cenowej wynikających z dyrektywy 2019/944 oraz zgodności z unijnymi zasadami pomocy publicznej, wymaga pogłębionych badań. W toku konsultacji społecznych sformułowano jednak zarzut, że projekt został sformułowany „zbyt szeroko” i obejmuje wsparciem zbyt szeroką grupę odbiorców. Wskazywano, że pomoc publiczna powinna być kierowana przede wszystkim do gospodarstw domowych zagrożonych ubóstwem energetycznym, a nie – jak określono to w komentarzach – „do wszystkich jak leci”. Podnoszono również potrzebę przyspieszenia działań w zakresie termomodernizacji, zwłaszcza budynków użyteczności publicznej, co mogłoby realnie przyczynić się do ograniczenia zużycia energii i tym samym złagodzenia problemu wysokich cen. Wśród zgłoszonych propozycji pojawiły się również postulaty zwiększenia inwestycji w zieloną transformację energetyczną, w tym zniesienia ograniczeń wynikających z tzw. ustawy wiatrakowej oraz rozwoju energetyki jądrowej²⁹.

Odnosząc się do dalszych kwestii szczegółowych, należy zauważyć, że projekt przewiduje przedłużenie stosowania cen maksymalnych energii elektrycznej do końca 2026 r., z wyłączeniem gospodarstw domowych objętych umowami z ceną dynamiczną energii elektrycznej (art. 1 pkt 2 lit. a projektu). W tym zakresie nie proponuje się zmiany w stosunku do obecnie obowiązującej regulacji, ale w ramach konsultacji społecznych zwrócono uwagę, że również ta grupa odbiorców powinna zostać objęta mechanizmem ochronnym, postulując zamrożenie cen także dla

²⁷ Komunikat Komisji: Ramy środków pomocy państwa na rzecz wsparcia Paktu dla czystego przemysłu (ramy pomocy państwa na potrzeby Paktu dla czystego przemysłu), C/2025/7600, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/3602/oj>.

²⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z 26.02.2025: Plan działania na rzecz przystępnej cenowo energii, COM(2025) 79 final.

²⁹ ID komentarzy: 218783, 218784, 227836.

gospodarstw korzystających z tzw. taryfy dynamicznej³⁰. Wątpliwości budzi propozycja uchylenia lit. d w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o środkach nadzwyczajnych (art. 1 pkt 4 projektu), ponieważ skutkiem tego powstaje niejasność w zakresie rozliczeń za okres od 1 stycznia do 30 czerwca 2025 r. Wprawdzie zmiany wprowadzone projektem mają wejść w życie z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 2025 r., jednak nie eliminuje to potrzeby dokonania rozliczeń za okres wcześniejszy. Podobne zastrzeżenia dotyczą projektowanej zmiany art. 3 ust. 1 pkt 3 tej ustawy, która nie obejmuje okresu od 1 stycznia do 30 czerwca 2025 r. (art. 1 pkt 4 lit. a projektu). Jednocześnie zwraca uwagę, że pozostawia się niezmienną treść art. 3 ust. 1 pkt 4 ustawy o środkach nadzwyczajnych.

Niejasność budzi również proponowana zmiana art. 3 ust. 7 ustawy o środkach nadzwyczajnych, zważywszy że podmiot wskazany w art. 2 pkt 2 lit. f tej ustawy jest podmiotem zobowiązanym do zapewnienia energii elektrycznej w lokalach użytkowanych przez podmioty, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. d i e ustawy.

Zwraca uwagę fakt, że projekt uzależnia udzielenie pomocy od złożenia tzw. podmiotowi uprawnionemu oświadczenia, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy o środkach nadzwyczajnych. W tym zakresie proponuje się zmianę art. 3 ust. 5 ustawy o środkach nadzwyczajnych, rozciągając obowiązek złożenia takiego oświadczenia na podmioty z art. 2 pkt 2 lit. d-f tej ustawy. Rozwiązanie to może być celowe w odniesieniu do przedsiębiorców w świetle wymogów prawa pomocy publicznej, ale w obowiązującym brzmieniu art. 3 ust. 5 nie ma takiego warunku.

W związku z art. 8 ustawy o środkach nadzwyczajnych zdaje się brakować w art. 10 ustawy o szczególnych rozwiązaniach regulacji dotyczącej publikacji średnich cen energii elektrycznej na 2025 rok. Brak ten może budzić wątpliwości w kontekście prawidłowego stosowania mechanizmów taryfowych i kalkulacji rekompensat.

Niejasne są zmiany związane z art. 51a i art. 51b ustawy o szczególnych rozwiązaniach. Ze zmiany art. 51a ust. 1 pkt 2 zdaje się wynikać obowiązek ponownego wystąpienia z wnioskiem o zatwierdzenie taryfy do Prezesa URE na okres do końca 2026 r. przez niektóre przedsiębiorstwa obrotu pełniące funkcję sprzedawców z urzędu, mimo że – zgodnie z tym, co powiedziano wyżej – podmioty te mają obecnie zatwierdzone taryfy do końca 2025 r. Nie dokonano jednocześnie zmiany art. 51 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, co oznacza, że obowiązek wystąpienia o zatwierdzenie taryfy do końca 2026 r. nie dotyczy podmiotów wskazanych w tym przepisie.

Przepis art. 51a i art. 51b ustawy o szczególnych rozwiązaniach mają kluczowe znaczenie dla ustalania wysokości rekompensaty należnej przedsiębiorstwom energetycznym z tytułu stosowania ceny maksymalnej na podstawie art. 8 ustawy o środkach nadzwyczajnych. Pojawia się zatem pytanie, czy projekt zapewnia możliwość uzyskania rekompensaty wszystkim podmiotom uprawnionym do jej otrzymania na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy o środkach nadzwyczajnych.

Niejasny jest art. 3 projektu, w którym mowa o przejściowym – w okresie od 1 lipca 2025 r. do dnia wejścia w życie nowelizacji – stosowaniu przepisów o rekompensacie, tzn. art. 8 ustawy o środkach nadzwyczajnych, w sposób

³⁰ ID komentarza: 218297.

„odpowiedni”, a więc poprzez stosowanie wprost przepisów, ze zmianami lub z pominięciem. Tymczasem, zgodnie z art. 5 projektu, ustawa ma wejść w życie z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 2025 r., co oznacza, że wskazany okres przejściowy nie wystąpi. Poza tym omawiane rozwiązanie w świetle tego „odpowiedniego” stosowania prawa budzi wątpliwości co do sposobu i wysokości wypłaty rekompensat należnych przedsiębiorstwom energetycznym z tytułu stosowania ceny maksymalnej, co może prowadzić do istotnej niepewności prawnej.

W art. 5 projektu postanowiono, że zmiany prawa wejdą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 2025 r. Takie rozwiązanie – choć dopuszczalne na gruncie § 51 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”³¹ – należy ocenić jako ryzykowne z punktu widzenia zasady państwa prawnego wynikającej z art. 2 Konstytucji. Problematyka retroaktywnego działania prawa jest zagadnieniem złożonym w świetle orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego. Jednak w świetle tego orzecznictwa do naruszenia art. 2 Konstytucji może dojść wówczas, gdy nowe przepisy mają być stosowane do zdarzeń „zamkniętych w przeszłości”, a więc zakończonych przed dniem wejścia w życie nowych regulacji. Inaczej oceniana jest tzw. retrospektywność prawa, a więc sytuacja, w której nowe przepisy mają zastosowanie do zdarzeń lub stosunków prawnych o charakterze „otwartym”, ciągłym – takich, które rozpoczęły się pod rządami dotychczasowych przepisów i nadal trwają („stosunki w toku”). Ustawodawca może stanowić normy retrospektywne, jeżeli przemawia za tym ważny interes publiczny³².

Przygotowano opinię w sprawie zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej, w której stwierdzono, że projekt – w zakresie, w jakim dotyczy małych i średnich przedsiębiorstw – może zostać uznany za niezgodny z dyrektywą 2019/944, a w pozostałym zakresie nie jest sprzeczny z prawem UE³³. Sporządzono również opinię dotyczącą stwierdzenia, czy projekt stanowi projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a Regulaminu Sejmu. Stwierdzono, że projekt nie stanowi ustawy wykonującej prawo UE w rozumieniu powołanego przepisu³⁴.

³¹ Dz. U. z 2016 r. poz. 283.

³² Zob. np. wyrok TK z 18 X 2006 r., sygn. akt P 27/05, OTK-A 2006, nr 9, poz. 124, punkt III.2 uzasadnienia prawnego, akapit 2.

³³ *Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025 oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Rafał Bochenek)*, opinia BEOS z 21 VII 2025 r., BEOS-WPEiM-1399/25.

³⁴ *Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025 oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Rafał Bochenek) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu*, opinia BEOS z 21 VII 2025 r., BEOS-WPEiM-1400/25.

2.

Projekt zakłada ingerencję w stosunki umowne dotyczące dostaw energii elektrycznej, przy czym przewiduje on taką ingerencję z mocą wsteczną od dnia 1 lipca 2025 r. Jednocześnie projekt zakłada przedłużenie dotychczasowego systemu rekompensat dla dostawców energii elektrycznej z tytułu stosowania cen maksymalnych. Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC) poddaje pod ochronę prawa majątkowe, w tym prawa wynikające z zawartych umów cywilnoprawnych, ale jednocześnie orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka akcentuje szeroką swobodę regulacyjną w sferze polityki gospodarczej i społecznej (zob. m.in. postanowienie o odmowie nadania biegu skargi, dotyczącej przedsiębiorstw energetycznych w sprawie *Energy S.R.L. i Nuovo Sole S.R.L. p. Włochom*, 20445/15, 59246/17, 9.01.2024 r.; zob. też postanowienie w sprawie *Energyworks Cartagena S.L. p. Hiszpanii*, 75088/17, 26.03.2024 r.).

W sprawie *Energy S.R.L. i Nuovo Sole S.R.L. p. Włochom* (par. 37) Trybunał wyraził w szczególności następujący pogląd dotyczący regulacji sektora energetycznego: „Trybunał zdaje sobie sprawę z szerokiego marginesu swobody oceny, jakim dysponują władze krajowe przy wdrażaniu polityki społecznej i gospodarczej (zob. *Lekić przeciwko Słowenii* [GC], nr 36480/07, § 105, 11 grudnia 2018 r. oraz *Béláné Nagy przeciwko Węgrom* [GC], nr 53080/13, § 113, 13 grudnia 2016 r.), w tym w takich obszarach, jak regulacja sektora energetycznego. W swojej ocenie Trybunał musi również wziąć pod uwagę szeroki margines swobody oceny mający zastosowanie w sprawach dotyczących zmniejszenia „zachęt”, a zatem korzyści lub uprzywilejowanego prawa (*privileged right*) przyznanego przez Państwo (zob. *Azienda Agricola Silverfunghi S.a.s. i inni przeciwko Włochom*, nr 48357/07 i 3 inne, § 105, 24 czerwca 2014 r.)”.

W świetle orzecznictwa Trybunału, biorąc pod uwagę założony system rekompensat dla dostawców energii elektrycznej, można uznać, że przewidziana w projekcie ingerencja w stosunki cywilnoprawne mieści się w zakresie marginesu oceny pozostawionego władzom krajowym.

VI. Skutki społeczne projektowanej ustawy

Projekt będzie oddziaływał na:

- gospodarstwa domowe – według danych URE na koniec 2024 r.³⁵ do krajowego systemu elektroenergetycznego przyłączonych było 19 299 212 punktów poboru energii odbiorców energii elektrycznej, z których 16 790 297 (87%, w 2023 r. było to 15 226 212, ok. 86,8%) stanowiły gospodarstwa domowe; w szczególności projekt będzie oddziaływał na te spośród ogółu gospodarstw domowych, które obecnie już mają problemy z uiszczaniem należności za zużytą energię elektryczną – według danych za 2023 r. doszło do wstrzymania dostaw energii elektrycznej do 195 155 punktów poboru energii, z tego ok. 70,5% przypadków dotyczyło

³⁵ <https://www.ure.gov.pl/pl/energia-elektryczna/charakterystyka-rynkui/12744.2024.html>.

gospodarstw domowych, w większości (95%) z powodu braku terminowej płatności za pobraną energię elektryczną³⁶;

- wytwórców energii elektrycznej – w tym największe podmioty: PGE Polska Grupa Energetyczna S.A., ENEA S.A., Orlen S.A., TAURON Polska Energia S.A, wytwarzające łącznie ok. 70% energii elektrycznej wprowadzanej do sieci;
- podmioty uczestniczące w obrocie giełdy energii – 44 podmioty;
- spółki obrotu energią elektryczną;
- odbiorców uprawnionych wymienionych w art. 2 pkt 2 lit. b-f zmienianej ustawy, w tym podmioty użyteczności publicznej;
- Prezesa URE;
- Zarządcę Rozliczeń S.A.;
- Bank Gospodarstwa Krajowego jako operatora Funduszu Przeciwdziałania COVID-19;
- ministra właściwego ds. energii;
- Ministra Finansów;
- Prezesa Rady Ministrów.

Wnioskodawcy w uzasadnieniu i w DSR w zakresie skutków społecznych wskazują wyłącznie pozytywne oddziaływania. Podkreślono, że proponowane zmiany będą skutecznym instrumentem zwiększającym bezpieczeństwo energetyczne gospodarstw domowych, w szczególności tych narażonych na ubóstwo energetyczne. Projekt skierowany jest również do sektora przedsiębiorstw i podmiotów użyteczności publicznej, które to mogą odnieść korzyści wynikające ze stabilizacji maksymalnych cen energii elektrycznej. Z przedstawionymi argumentami można się zgodzić, należy jednak zauważyć, że projekt niesie również skutki, które w dłuższej perspektywie mogą być społecznie niepożądane, m.in. wzrost zadłużenia sektora finansów publicznych, brak systemowych rozwiązań wspierających gospodarstwa domowe zagrożone ubóstwem energetycznym czy brak działań eliminujących przyczyny wzrostu cen energii elektrycznej.

Przyjęcie omawianego projektu przyniesie wymierne pozytywne skutki finansowe dla gospodarstw domowych, ponieważ proponowana stawka wynosząca 412 zł/MWh jest niższa od obecnie obowiązującej, która wynosi 500 zł/MWh. Oznacza to spadek tej części rachunku za energię elektryczną do 82,4% obecnej wartości. Zgodnie z przepisami projektu (art. 5), ustawa ma wejść w życie 1 lipca 2025 r. i obowiązywać do końca 2026 r. W tym okresie wszystkie gospodarstwa domowe skorzystają z nowej, niższej ceny energii elektrycznej, z zastrzeżeniem odbiorców posiadających umowy na cenę dynamiczną energii elektrycznej w rozumieniu art. 3 pkt 6d Prawa energetycznego. Należy jednak pamiętać, że wpływ nowej stawki na rachunki będzie zależeć od tego, czy Prezes URE nie zatwierdzi w międzyczasie taryf z niższymi stawkami niż przewidziane w projekcie, choć biorąc pod uwagę dotychczasowe praktyki, scenariusz taki jest mało prawdopodobny, ponieważ zatwierdzane na 2025 r. taryfy były nawet wyższe od obowiązującej aktualnie stawki 500 zł/MWh.

³⁶ <https://www.ure.gov.pl/pl/energia-elektryczna/charakterystyka-rynku/12095,2023.html>.

Poniżej przedstawiono szacunki, jak zaproponowane zmiany mogą wpłynąć na przeciętną wysokość rachunku za energię elektryczną gospodarstw domowych. Zgodnie z informacją URE³⁷ charakteryzującą detaliczny rynek energii elektrycznej w 2024 r. średni pobór energii na pojedynczy punkt poboru energii gospodarstwa domowego wyniósł 1930 kWh. Zakładając, że pobór energii we wszystkich miesiącach roku ma charakter liniowy oraz że do 30 września 2025 r. będzie obowiązywać maksymalna cena prądu dla gospodarstw domowych wynosząca 500 zł za MWh netto³⁸, wprowadzenie zmiany stawki mogłoby mieć skutki rozpatrywane w dwóch wariantach.

- I wariant – stawka 500 zł/MWh będzie obowiązywać w całym okresie od 1 lipca 2025 r. do 31 grudnia 2026 r. W takim przypadku przeciętny koszt energii elektrycznej wyniosłby 1780,43 zł brutto, zaś przy stawce 412 zł za MWh – 1467,07 zł brutto. Różnica wyniosłaby 313,36 zł, a w ujęciu miesięcznym 17,41 zł brutto. Jest to wymiar finansowy wprowadzonej zmiany dla gospodarstwa domowego mającego przeciętne zużycie energii elektrycznej.
- II wariant – stawka 500 zł/MWh obowiązuje do końca 2025 r., następnie stawka jest określana taryfą zatwierdzoną przez Prezesa URE (do obliczeń przyjęto taryfę PGE – 0,7796 brutto/kWh³⁹). W takim przypadku w okresie 1 lipca – 31 grudnia 2025 r. korzyści z przyjęcia projektu wyniosłyby 104,46 zł, a w 2026 r. byłaby to kwota 526,58 zł, miesięcznie 43,88 zł. W tym wariancie przyjęcie proponowanych rozwiązań byłoby już większym wsparciem gospodarstw domowych, szczególnie tych, które mają problemy z opłacaniem rachunków za energię elektryczną.

Powyższe wyniki dotyczące skutków finansowych dla gospodarstw domowych wskazują, że w przypadku przyjęcia projektu należy się spodziewać, że w 2027 r. dojdzie do gwałtownego wzrostu cen energii i dostosowania ich do warunków rynkowych. Warto podkreślić, że przyjęte w projekcie rozwiązania mają charakter ogólny i nie są ukierunkowane na wsparcie najbardziej potrzebujących odbiorców energii elektrycznej. Tymczasem grupa gospodarstw domowych, które mogą mieć trudności z regulowaniem rachunków za energię elektryczną, szacowana jest na raptem ok. 10% (szacunki w tym zakresie są bardzo nieprecyzyjne⁴⁰). To właśnie ta grupa odbiorców odczułaby proporcjonalnie najbardziej wprowadzenie zmian określonych w projekcie.

Oprócz bezpośrednich skutków finansowych, jakie proponowana zmiana ustawy niesie dla gospodarstw domowych, należy podkreślić również jej inne aspekty społeczne. Projekt częściowo odpowiada na obawy Polaków wyrażane

³⁷ <https://www.ure.gov.pl/pl/energia-elektryczna/charakterystyka-ryнку/12744,2024.html>, s. 5.

³⁸ Art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 listopada 2024 r. o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku oraz 2024 roku oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1831).

³⁹ <https://akademia-fotowoltaiki.pl/pge/>.

⁴⁰ Od 3 do 40% wyniosło w Polsce w 2022 r. ubóstwo energetyczne (w zależności od użytego wskaźnika), *Cztery oblicza ubóstwa energetycznego*, Polski Instytut Ekonomiczny, Warszawa 2023, s. 4.

w badaniach opinii publicznej – w 2025 r. aż 46,7% ankietowanych⁴¹ wskazało kryzys energetyczny i wysokie ceny energii jako źródło niepokoju. Były to najczęściej wymieniane odpowiedzi, zaraz po obawach dotyczących obniżenia bezpieczeństwa kraju oraz zagrożenia konfliktami międzynarodowymi (46,9%). Z kolei 33,2% respondentów obawia się pogorszenia sytuacji gospodarczej, w tym inflacji, wzrostu kosztów życia i niepewności na rynku pracy. Tego typu obawy społecznie są uzasadnione, biorąc pod uwagę skalę wzrostu cen energii elektrycznej w 2024 r. – według danych Głównego Urzędu Statystycznego⁴² wskaźnik cen energii elektrycznej w grudniu 2024 r. w porównaniu do grudnia 2023 r. wyniósł 121,2, co potwierdza istotny wzrost cen. Szczególnie odczuwalna była podwyżka z lipca 2024 r., która znacząco wpłynęła na percepcję społeczną sytuacji na rynku energii. Warto jednak zaznaczyć, że w 2025 r. nie obserwuje się już tak dużej dynamiki wzrostu cen nośników energii; przeciwnie, tendencja wskazuje na ich stopniowy spadek⁴³.

Istotne jest również podkreślenie, że zaproponowane rozwiązania nie mają charakteru kompleksowego, a ich zakres czasowy jest ograniczony. Przeciwdziałają one przede wszystkim skutkom, a nie przyczynom wysokich cen energii elektrycznej w Polsce, co w dłuższej perspektywie może prowadzić do negatywnych następstw społecznych. Jak wynika z danych PGE Obrót S.A., w 2023 r. struktura kosztów energii elektrycznej dla gospodarstw domowych wyglądała następująco: 49% stanowiły koszty uprawnień do emisji CO₂, 4% koszty obowiązków OZE i efektywności energetycznej, 5% koszty własne, 1% marża, 1% podatek akcyzowy, 40% pozostałe koszty. Przy takiej strukturze kosztów energii elektrycznej, ograniczanie jej wysokości na określony czas nie rozwiązuje istoty problemu – czyli niedopasowania krajowej struktury wytwarzania energii do obowiązujących ram prawnych. Proponowane w projekcie działania jedynie odkładają w czasie problem wysokich cen energii elektrycznej w Polsce, nie eliminując jego systemowych przyczyn, co w przypadku zagrożonych ubóstwem energetycznym gospodarstw domowych będzie odczuwalne w znacznie wyższym, bo skokowym stopniu, w miejsce stopniowego dostosowywania się do realiów rynkowych.

Projekt nie odnosi się do kwestii kształtowania ceny energii elektrycznej dla gospodarstw domowych, a sposób jej ustalania nie jest rynkowy. Zgodnie z obowiązującymi przepisami taryfy zatwierdza Prezes URE. Problem występujący w latach 2024 i 2025 polegał na braku odzwierciedlenia spadku cen energii elektrycznej na giełdzie w zatwierdzanych taryfach dla gospodarstw domowych (np. średnia miesięczna cena kontraktów terminowych między grudniem 2023 r. a grudniem 2024 r. spadła o 13,21%, a średnia cena kontraktów zawieranych w grudniu 2024 r. wyniosła 426,75 zł/MWh). Wprowadzanie rozwiązań

⁴¹ United Surveys na zlecenie Wirtualnej Polski zadało Polakom pytanie: "Czego najbardziej Pan/Pani obawia się w 2025 roku?".

⁴² *Wskaźniki cen towarów i usług konsumpcyjnych w grudniu 2024 r.*, „Informacje sygnałne”, GUS, I 2025 r., s. 5.

⁴³ Wskaźnik cen nośników energii w szybkim szacunku GUS za czerwiec 2025 r. pokazuje, że kształtował się on na poziomie 112,8 w stosunku do czerwca 2024 r. i 99,7 w stosunku do maja 2025 r., *Szybki szacunek wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych w czerwcu 2025*, „Informacje sygnałne”, GUS, VI 2025 r., s. 1.

nadzwyczajnych, takich jak ustawowe określanie cen energii, maskuje rzeczywiste problemy związane z dostępem do energii w cenach społecznie akceptowanych. W tym kontekście przedstawiony projekt może mieć również negatywne skutki społeczne. Tym samym, proponowane w projekcie rozwiązania jedynie przesuwają w czasie istniejące problemy społeczne, w tym przede wszystkim ryzyko pogłębienia się ubóstwa energetycznego wśród gospodarstw domowych.

VII. Skutki gospodarcze projektowanej ustawy

Celem projektu jest ochrona odbiorców przed nadmiernymi podwyżkami cen energii oraz przeciwdziałanie skutkom ubóstwa energetycznego.

Podmioty, na które oddziałuje projekt, to:

- odbiorcy w gospodarstwach domowych (16 790 297),
- wytwórcy energii elektrycznej,
- podmioty uczestniczące w obrocie giełdy energii (44),
- spółki obrotu energią elektryczną,
- odbiorcy uprawnieni wymienieni w art. 2 pkt 2 ustawy zmienianej, oraz
- Bank Gospodarstwa Krajowego jako operator Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

Projekt przewiduje, że od 1 lipca 2025 r. do 31 grudnia 2026 r. cena energii elektrycznej dla gospodarstw domowych wyniesie maksymalnie 412 zł/MWh, natomiast dla odbiorców wrażliwych, samorządów, rolników oraz mikro, małych i średnich przedsiębiorstw cena nie przekroczy 500 zł/MWh.

Oszacowanie skutków gospodarczych projektowanej ustawy wymaga odniesienia do cen referencyjnych, które są podstawą do ustalenia wysokości rekompensat. Wysokość rekompensat można wyliczyć w oparciu o cenę umowną (dla umów zawartych przed 14 października 2022 r.), cen referencyjnych, zatwierdzonych taryf, a w przypadku ich braku – średnich z taryf zatwierdzonych przez Prezesa URE⁴⁴. W przypadku, gdy cena referencyjna jest niższa od regulowanej ceny maksymalnej, rekompensaty są wstrzymywane i sprzedawcy energii nie muszą pokrywać wynikłych strat.

Ceny energii elektrycznej z dostawą na przyszły rok odnotowują spadki. Na początku bieżącego roku ceny oscylowały wokół 460 zł/MWh⁴⁵, natomiast w lipcu wynosiły ok. 415 zł/MWh⁴⁶. Średnioważona cena na Rynku Dnia Następnego, która pozwala przewidywać ceny prądu i odpowiednio planować budżety, ukształtowała się na poziomie 424,94 zł/MWh w 2024 r. (spadek o 108,68 zł/MWh w porównaniu

⁴⁴ Patrz pkt VII *Opinii w sprawie oceny skutków regulacji poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025 oraz niektórych innych ustaw*, BEOS-2667/24.

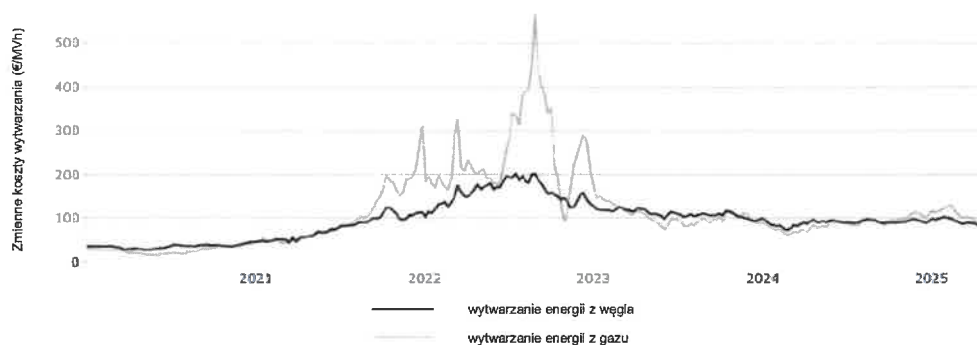
⁴⁵ Podsumowanie działalności TGE w styczniu 2025 r.

⁴⁶ https://tge.pl/aktualnosci-dane-statystyczne-czytaj?cmn_id=91973&title=Podsumowanie+dzialalnosc%20TGE+w+lipcu+2025+r.#:~:text=Wolumen%20obrotu%20energii%20elektrycznej%20na,w%20por%C3%B3wnaniu%20do%20czerwca%20br.

do 2023 r.)⁴⁷. Średnie ceny energii elektrycznej handlowanej wewnątrz grup kapitałowych w pierwszych dwóch kwartałach 2025 roku osiągnęły poziomy 475,77 zł/MWh (I kwartał) oraz 446,76 zł/MWh (II kwartał)⁴⁸.

Powyższe dane wskazują na względną stabilizację cen na rynku energii, którą odzwierciedlają globalne trendy makroekonomiczne. Koszty zmienne związane z zakupem surowców (głównie węgiel oraz gaz) oraz uprawnień do emisji CO₂ stanowią najważniejszy składnik kosztów w polskich elektrowniach węglowych i gazowych. Koszty te dla średnich elektrowni na rynku europejskim utrzymują się, po wzrostach w 2023 r., na stabilnym poziomie (Rysunek 1).

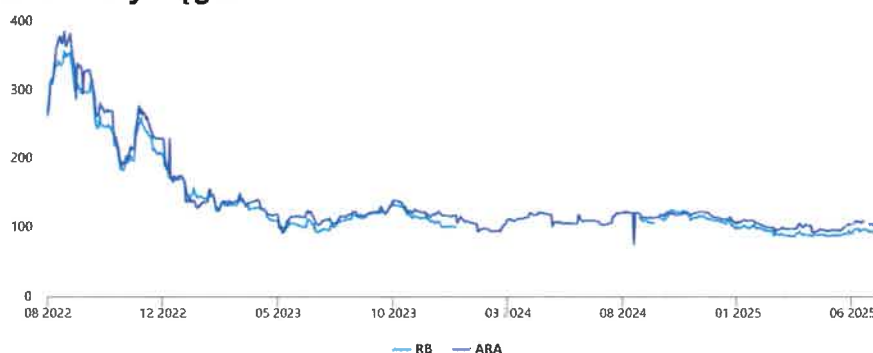
Rysunek 1. Szacowane zmienne koszty wytwarzania energii w elektrowniach węglowych i gazowych

Źródło: European Commission, Quarterly report on European electricity markets, Volume 18 (1), 2025, s. 16.

Ceny węgla i gazu wpływają na hurtowe ceny energii. Ceny węgla w Europie (ARA) utrzymują się na poziomie ok. 100 dolarów za tonę od połowy 2023 r. (Rysunek 2), natomiast ceny gazu charakteryzują się większą zmiennością, ale od marca 2025 r. wykazują tendencję spadkową osiągając w początkowych dniach sierpnia 2025 r. poziom cenowy 3,01 dolarów/MMBTU (Rysunek 3).

Rysunek 2. Ceny węgla

Źródło: <https://www.wnp.pl/rynki/gielda-i-notowania/ceny-węgla/>.

⁴⁷ https://tge.pl/aktualnosci-dane-statystyczne-czytaj?cmn_id=91892&title=Podsumowanie+dzia%C5%82alno%C5%9Bci+TGE+w+2024+r.

⁴⁸ <https://www.ure.gov.pl/pl/energia-elektryczna/ceny-wskazniki/11063.Srednia-kwartalna-cena-energii-elektrycznej-art-49aa-ust-2-ustawy-Prawo-energetyki.html>.

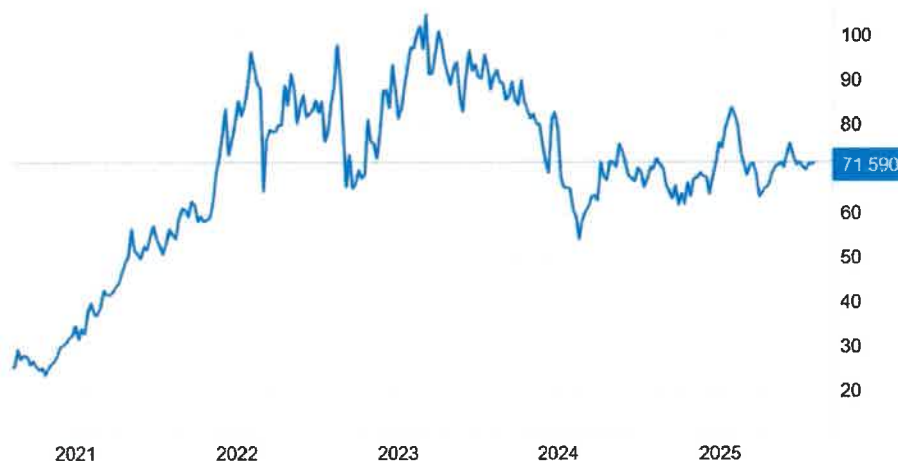
Rysunek 3. Ceny gazu

Źródło: <https://www.wnp.pi/rynki/gielda-i-notowania/ceny-gazu/?zakres=36>

Uprawnienia do emisji CO₂ utrzymują się na stosunkowo wysokim poziomie cenowym, przy czym największy – czterokrotny – wzrost tych cen nastąpił w okresie od października 2020 r. z poziomu 23,71 euro do końca stycznia 2022 r. do 96,45 euro. Od tego skoku zdarzają się wahania w cenie uprawnień, ale ich amplitudy nie są już tak znaczące – prognozy wskazują, że będą oscylowały wokół poziomu ok. 70 euro (Rysunek 4). Należy również dodać, że wyżka cen gazu przełożyła się na niższą rentowność wytwarzania energii w pierwszym kwartale 2025 r.

Rysunek 4. Uprawnienia do emisji 1 tony CO₂ (w euro) wraz z prognozą poziomu cen.

Źródło: <https://tradingeconomics.com/commodity/carbon>.

Ceny energii elektrycznej w Polsce – w porównaniu do cen bieżących w państwach unijnych – należą do umiarkowanych: oscylują wokół mediany zarówno w przypadku cen dla gospodarstw domowych (146,3 euro/MWh), jak i dla pozostałych odbiorców (141,1 euro/MWh)⁴⁹. Aby je obniżyć potrzebne są przede wszystkim istotne zmiany strukturalne, zaś administracyjne ograniczanie wysokości cen energii może służyć jedynie jako doraźna pomoc dla odbiorców w szczególnie trudnej sytuacji finansowej. W przeciwnym razie koszty ograniczenia wysokości cen energii będą zniekształcały funkcjonowanie rynku energii (konkurencyjność)

⁴⁹ Obliczenia własne na podstawie danych Eurostat za drugą połowę 2024 r.

poprzez nieracjonalne gospodarowanie, a także stanowiąc nadmierne obciążenie dla budżetu państwa. Ponadto, przyzwyczajenie odbiorców do ograniczania i pozostawiania cen energii na niskich poziomach będzie trudne do skorygowania pod kątem wspierania konkurencyjności na rynku.

Skutki gospodarcze projektowanej ustawy należy oszacować w odniesieniu do poszczególnych grup odbiorców energii elektrycznej.

- 1) Oszacowanie wpływu projektu na odbiorców w gospodarstwach domowych: odbiorcy w gospodarstwach domowych (16 790 297) zużyli 32,4 TWh energii elektrycznej (taryfa G) w 2024 r. Koszty wsparcia dla gospodarstw domowych wyniosą ok. 10,25 mld zł w okresie planowanego w projekcie okresie wsparcia, przy założeniu średniej ceny referencyjnej dla taryfy G wynoszącej 622,8 zł/MWh⁵⁰ oraz cenie maksymalnej 412 zł/MWh.
- 2) Projekt zakłada cenę maksymalną w wysokości 500 zł/MWh dla pozostałych grup odbiorców. Do oszacowania wpływu projektu na te grupy należy przyjąć, że roczne zużycie energii dla małych i średnich przedsiębiorstw oraz gospodarstw rolnych wynosi 23,7 TWh⁵¹, zaś ceny referencyjne będą oscylowały w zakresie 550-600 zł/MWh⁵². Natomiast dla jednostek samorządu terytorialnego należy przyjąć roczne zużycie energii na poziomie 15 TWh⁵³ oraz podobne zakresy cen referencyjnych. Przy tych założeniach koszty wsparcia dla tych grup odbiorców można oszacować na poziomie 2,9-5,8 mld zł.

Całkowite koszty związane z projektowanym ograniczeniem wysokości cen energii elektrycznej we wskazanym okresie można oszacować na kwotę pomiędzy 13,2 a 16,0 mld zł.

Warto zwrócić uwagę na fakt, że średnia roczna cena sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym wyniosła 518,81 zł/MWh w 2024 r., natomiast średnia cena sprzedaży w pierwszym kwartale 2025 r. spadła do poziomu 474,68 zł/MWh⁵⁴. Przy założeniu, że w 2026 r. cena ta utrzyma się na takim samym poziomie lub spadnie, można ocenić, że proponowana interwencja we wszystkich grupach odbiorców poza gospodarstwami domowymi nie znajduje uzasadnienia ekonomicznego. Scenariusz spadku ceny jest prawdopodobny, ponieważ z informacji podanej przez Polskie Sieci Elektroenergetyczne wynika, że rynkowa miesięczna cena energii elektrycznej wykazuje tendencję spadkową w pierwszej połowie 2025 r. (poza majem, kiedy wzrosła do 216,97 zł/MWh), osiągając cenę 136,30 zł/MWh w czerwcu 2025 r.⁵⁵, a zatem kształtowała się na poziomie poniżej limitów zakładanych przez wnioskodawców. Wobec powyższego, kształtowanie cen

⁵⁰ Taryfy zatwierdzone przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, które będą obowiązywały do końca 2025 r.

⁵¹ Dane Urzędu Regulacji Energetyki.

⁵² Patrz pkt. VII Opinii BEOS-2667/24, op. cit.

⁵³ Ibidem.

⁵⁴ Średnia cena sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym (roczna i kwartalne), <https://www.ure.gov.pl/pl/energia-elektryczna/ceny-wskazniki/7852.Srednia-cena-sprzedazy-energii-elektrycznej-na-rynku-konkurencyjnym-roczna-i-kwa.html>.

⁵⁵ <https://www.pse.pl/oire/rcem-rynkowa-miesieczna-cena-energii-elektrycznej>.

energii w drodze ustawowego rozwiązania legislacyjnego jest rozwiązaniem mniej korzystnym niż pozostawienie jej na oddziaływanie rynku konkurencyjnego.

Ingerencja w rynek energii elektrycznej może wpływać na inflację, ale wpływ ten będzie raczej znikomy w bieżącym i przyszłym roku w porównaniu do 2024 r., przede wszystkim ze względu na utrzymującą się stabilność cen surowców energetycznych. Z powyższej analizy wynika, że ceny taryfowe powinny pozostać na podobnym lub nawet niższym poziomie w przypadku zniesienia projektowanego ograniczenia, a tym samym nie przyczynią się do zwiększenia inflacji. W tym kontekście warto dodać, że GUS postrzega stabilizację cen nośników energii jako trwałą tendencję, ponieważ obniżył ich wagę w systemie wag przyjmowanych do obliczania wskaźnika inflacji⁵⁶.

Na tle państw członkowskich UE w ostatnich latach gospodarka Polski odnotowuje solidny wzrost: PKB wzrosło o 2,9% w 2024 r. i – według prognoz Komisji Europejskiej – Polska będzie pod tym względem w czołówce osiągając wartość 3,3% w roku bieżącym⁵⁷, przy średniej unijnej wynoszącej 1,1%⁵⁸ (według wstępnych szacunków GUS PKB wzrosło o 3,2% r/r w pierwszym kwartale 2025 r.⁵⁹). Siłą napędową polskiej gospodarki jest konsumpcja prywatna wspierana przez rządowe programy pomocy rodzinom. Produkcja przemysłowa wzrosła o 2,3% r/r przy spadku odnotowanym w dziesięciu państwach członkowskich.

Hurtowe ceny energii elektrycznej znacznie spadły od końca 2022 r., ale mimo tego istotnie obciążają rachunki za energię w gospodarstwach domowych i w przedsiębiorstwach – przede wszystkim tych, które znajdują się w trudnej sytuacji finansowej⁶⁰. Z najnowszego badania Eurobarometru (zbadano również przedsiębiorstwa polskie) wynika, że dla ok. 60% MŚP koszty prowadzenia działalności (energia, wynagrodzenia itp.) nie stanowią balastu, aczkolwiek ceny energii są drugą w kolejności – po pozyskiwaniu i utrzymywaniu wysokokwalifikowanej kadry – barierą utrudniającą rozwój⁶¹.

Obecnie zakup energii dla sektora mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw stał się przystępniejszy cenowo. Największym wyzwaniem dla tej grupy przedsiębiorstw jest zmiana podejścia polegającego na świadomym oraz przemyślanym nabywaniu energii poprzez bardziej elastyczne kontraktowanie. Przykładowo, kontraktowanie w oparciu o bieżące notowania giełdowe na rynku spot może pozwolić na obniżkę cen energii nawet 2-3 krotnie niż pozostawanie przy

⁵⁶ <https://stat.gov.pl/aktualnosci/informacja-na-temat-zmian-w-zakresie-koszyka-inflacyjnego-w-2025-roku,611,1.html>.

⁵⁷ European Commission, *European economic forecast. Spring 2025*, Luxembourg 2025, s. 1.

⁵⁸ Spring 2025 Economic Forecast: Moderate growth amid global economic uncertainty, https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-forecast-and-surveys/economic-forecasts/spring-2025-economic-forecast-moderate-growth-amid-global-economic-uncertainty_en#key-figures

⁵⁹ Sytuacja społeczno-gospodarcza kraju, https://ssgk.stat.gov.pl/Produkt_krajowy_brutto.html.

⁶⁰ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Sprawozdanie na temat cen i kosztów energii w Europie, COM(2025) 72 final, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/HTML/?uri=CELEX:52025DC0072>.

⁶¹ European Commission (2025). *Flash Eurobarometer 559: Start-ups, scale-ups and entrepreneurship*. Publications Office of the European Union, <https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/3359>.

cenie standardowej, według której najczęściej rozliczają się małe firmy⁶². W najtrudniejszej sytuacji są przedsiębiorcy, którzy zakontraktowali dostawę energii na kilka lat ze stałą ceną, gdy ceny hurtowe były wysokie. Jednak dla tych przedsiębiorców potrzebne byłyby inne działania wspierające niż ograniczanie wysokości cen energii.

VIII. Skutki projektowanej ustawy dla sektora finansów publicznych

W opinii Wnioskodawców projekt pociąga za sobą skutki finansowe dla budżetu państwa, których łączny koszt nie powinien przekroczyć kwoty ok. 7,5 mld zł. Natomiast w odniesieniu do jednostek samorządu terytorialnego Wnioskodawcy wskazali, że projektowane zmiany nie rodzą takich skutków.

Omawiany projekt zakłada w głównej mierze kontynuację zasad ochrony odbiorców uprawnionych zdefiniowanych w art. 2 pkt 2 lit. a–f ustawy o środkach nadzwyczajnych z wyłączeniem odbiorców, którzy zawarli umowę z ceną dynamiczną energii elektrycznej w rozumieniu art. 3 pkt 6d Prawa energetycznego, przed wzrostem cen do końca 2026 r. Przy czym cena maksymalna w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi wymienionymi w art. 2 pkt 2 lit. a ustawy o środkach nadzwyczajnych, w okresie od 1 lipca 2025 r. do 31 grudnia 2026 r. ma wynosić 412 zł/MWh, natomiast w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi wymienionymi w art. 2 pkt 2 lit. b–f ustawy o środkach nadzwyczajnych ma być stosowana w okresie od 1 lipca 2025 r. do 31 grudnia 2026 r. ma poziomie 500 zł/MWh. Realizacja projektowanej regulacji będzie oddziaływać na:

- Bank Gospodarstwa Krajowego – w zakresie opracowania projektu zmiany planu finansowego Funduszu Przeciwdziałania COVID-19⁶³;
- budżet państwa.

⁶² Rynek energii małych firm łapie oddech. "Są oferty na 2025 i 2026 r. poniżej niedawnej ceny maksymalnej", <https://www.wnp.pl/energia/rynek-energii-malych-firm-lapie-oddech-sa-oferty-na-2025-i-2026-r-ponizej-niedawnej-ceny-maksymalnej.928356.html>.

⁶³ BGK jest operatorem Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, który zaliczony jest do sektora instytucji rządowych i samorządowych wg metodyki ESA2010. Zgodnie z ESA2010 (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej, Dz. Urz. UE L 174 z 26.6.2013, s. 1, ze zm.) jednostka klasyfikowana jest do sektora instytucji rządowych i samorządowych, jeśli nie stanowi odrębnej jednostki instytucjonalnej lub jest oddzielną jednostką instytucjonalną kontrolowaną przez sektor instytucji rządowych i samorządowych i nie prowadzi działalności rynkowej. Zdolność do prowadzenia działalności rynkowej jest sprawdzana głównie za pomocą zwykłego kryterium ilościowego tzn., jeżeli wskaźnik przychodów ze sprzedaży do kosztów produkcji wynosi powyżej 50%, jednostka ta jest z zasady rynkowa. Jednakże, w celu podjęcia decyzji dotyczącej tego, czy producent, który działa pod kontrolą sektora instytucji rządowych i samorządowych, jest jednostką rynkową, należy uwzględnić również kryteria jakościowe. Urzędem odpowiedzialnym za określenie zakresu sektora instytucji rządowych i samorządowych jest Główny Urząd Statystyczny (zob. GUS, Lista jednostek zaliczonych do sektora instytucji rządowych i samorządowych (S.13) zgodnie z ESA2010, (stan na 31 grudnia 2021 r.) <https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/rachunki-narodowe/statystyka-sektora-instytucji-rzadowych-i-samorzadowych/lista-jednostek-sektora-instytucji-rzadowych-i-samorzadowych-s-13-zgodnie-z-esa2010-stan-na-31-grudnia-2021-r-6.9.html>). Oznacza to, że dług funduszy powiększa dług wg definicji UE. Zgodnie z przepisami ustaw tworzących fundusze, BGK może zaciągać zobowiązania dłużne na rzecz dziewięciu funduszy, z czego w praktyce, wg danych na koniec czerwca 2024 r., dług zaciągany był na rzecz czterech funduszy, w tym na rzecz Funduszu Przeciwdziałania COVID-19. Zob. Strategia zarządzania długiem sektora finansów publicznych w latach 2025-2028, s. 40-41, 61-62 (druk nr 687 z 2024 r.).

Wnioskodawcy nie wskazali źródeł finansowania dla przedłożonych w projekcie rozwiązań, niemniej jednak wraz z propozycją przedłużenia funkcjonowania mechanizmu ochronnych konsekwentnie zaproponowano zwiększenie maksymalnych limitów wydatków z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19⁶⁴. W wyniku proponowanych zmian maksymalne limity wydatków z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 na wypłatę rekompensat od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 31 grudnia 2026 r. miałyby wzrosnąć:

- 1) w 2025 r. – z 3 732 400 000 zł do 7 582 400 000 zł, tj. o 3 850 000 000 zł;
 - 2) w 2026 r. – z 398 000 000 zł do 7 582 400 000 zł, tj. o 7 184 400 000 zł;
- oraz w 2027 r. ustalono limit w wysokości 1 000 000 000 zł.

Stąd łączne zwiększenie maksymalnego limitu wydatków w latach 2025-2027 ma wynieść 12 034 400 000 zł. Ponadto w ustawie o szczególnych rozwiązaniach Wnioskodawcy zaproponowali zwiększenie maksymalnego limitu wydatków z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 przeznaczonych na wypłatę rekompensaty dla przedsiębiorstw energetycznych, w tym na wypłatę w latach 2024-2026 – rekompensat, o których mowa w art. 12 ust. 1 i art. 15 ust. 3 – z 6 216 326 613 zł do 8 288 435 484 zł, tj. o 2 072 108 871 zł.

Z analizy przedłożonego projektu wynika, że kosztem dla sektora finansów publicznych (SFP) będzie różnica między ceną energii elektrycznej płaconą przez odbiorców końcowych a ceną rynkową. W przypadku cen energii elektrycznej dla gospodarstw domowych bez interwencji ustawowej odbiorcy płaciliby w latach 2025-

⁶⁴ Fundusz Przeciwdziałania COVID-19 został utworzony w Banku Gospodarstwa Krajowego na mocy ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568 ze zm.). Wpływy Funduszu w 2025 r. planuje się w łącznej kwocie 50 686 921 tys. zł, w tym: 30 634 289 tys. zł – wpłaty z budżetu państwa, w tym budżetu środków europejskich (wpłata z budżetu państwa zaplanowana w części 83 – Rezerwy celowe, poz. 57 Wpłata do Funduszu Przeciwdziałania COVID-19); 17 998 858 tys. zł – wpływy z emisji obligacji; 679 800 tys. zł – odsetki od środków Funduszu; 9 836 tys. zł – odsetki i inne wpływy przekazane przez dysponentów (przekazane do 25 lipca 2025 r.); 34 304 tys. zł – zasilenia z Turystycznego Funduszu Zwrotów z tytułu zwrotów środków dokonanych przez organizatorów turystyki; 1 329 834 tys. zł – zwroty środków dotyczące lat ubiegłych (przekazane do 25 lipca 2025 r.). W ramach ujętej w Planie finansowym kwoty nominalnej emisji obligacji na poziomie 18 200 000 tys. zł, do 30 czerwca 2025 r. Bank wyemitował na rynku krajowym obligacje w kwocie nominalnej 18 133 370 tys. zł. W przypadku braku istotnych zmian w zakresie planowanych zasileń i wydatków Funduszu, nie zakłada się przeprowadzania kolejnych emisji w 2025 r. na jego rzecz. W sytuacji niedoboru w Funduszu środków niezbędnych do terminowej realizacji planowanych wypłat, Bank może udzielić na rzecz Funduszu przejściowego finansowania z własnych środków. W przypadku zaistnienia takiej konieczności, możliwe jest przejściowe finansowanie wydatków Funduszu do kwoty 300 000 tys. zł na warunkach ustalonych w umowie zawartej pomiędzy Ministrem Finansów a Bankiem w dniu 4 lipca 2025 r. Dopuszcza się również możliwość finansowania przez Bank wydatków na kwotę wyższą niż limit ustalony w umowie. Warunki takiego finansowania (kwota, termin i koszt) wymagają każdorazowo uzgodnienia z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych. Wydatki ze środków Funduszu w 2025 r. zaplanowano na łączną kwotę 67 628 334 tys. zł, w tym: 31 560 145 tys. zł – wydatki na zadania realizowane przez ministra właściwego ds. turystyki, ministra właściwego ds. aktywów państwowych, ministra właściwego ds. energii, ministra właściwego ds. finansów publicznych oraz ministra właściwego ds. gospodarki surowcami energetycznymi; 36 061 589 tys. zł – obsługa obligacji (na którą składają się: 29 243 989 tys. zł – wykup obligacji, 6 800 200 tys. zł – płatności odsetkowe od wyemitowanych i planowanych emisji obligacji, 17 400 tys. zł – prowizje, opłaty i koszty związane z organizacją i obsługą emisji obligacji); 6 600 tys. zł – wydatki z tytułu wynagrodzenia prowizyjnego za obsługę Funduszu (wypłacane 10 dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który jest naliczane). Zob. *Fundusz Przeciwdziałania COVID-19 Zmiana nr 4 Planu finansowego na 2025 r.* (plan obowiązujący od 30.07.2025 r.), Bank Gospodarstwa Krajowego, Warszawa, lipiec 2025 r.

2026 r. cenę rynkową zamiast proponowanych 412 zł/MWh lub 500 zł/MWh w pozostałych grupach odbiorców uprawnionych. Aby oszacować koszty dla sektora finansów publicznych, konieczne jest posiadanie informacji o wolumenie energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym oraz średniej rynkowej cenie sprzedaży w danym roku i cenie ustawowej. Dane takie dotyczyć powinny wszystkich odbiorców uprawnionych, czyli zarówno gospodarstw domowych, przedsiębiorców będących mikroprzedsiębiorstwami, małymi przedsiębiorstwami albo średnimi przedsiębiorstwami, jednostek samorządu terytorialnego, czy podmiotów świadczących usługi użyteczności publicznej. Ze względu na brak dostępu do szczegółowych danych uznano, iż bardziej pragmatyczne będzie zastosowanie uproszczonej metody polegającej na oszacowaniu wpływu na SFP projektowanych regulacji z wykorzystaniem kwot maksymalnych limitów wydatków z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 przewidzianych na wypłatę rekompensat w latach 2024-2025⁶⁵ oraz w latach 2025-2026⁶⁶. W celu oszacowania kosztów dla SFP przyjęto ponadto następujące założenia:

- do określenia maksymalnych limitów wydatków z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 przewidzianych na wypłatę rekompensat w latach 2024-2025 przyjęto łączną średnią cenę energii elektrycznej wynikającą z taryf sprzedawców z urzędu (razem grupy G) na 2024 r. w kwocie 0,7393 zł/kWh (cena nie zawiera podatku od towaru i usług oraz podatku akcyzowego)⁶⁷ – za OSR do rządowego projektu ustawy o czasowym ograniczeniu cen za energię elektryczną, gaz ziemny i ciepło systemowe oraz o bonie energetycznym⁶⁸;
- do określenia maksymalnych limitów wydatków z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 przewidzianych na wypłatę rekompensat w latach 2025–2026 przyjęto łączną średnią cenę energii elektrycznej wynikającą z taryf sprzedawców z urzędu (razem grupy G) na 2024 r. w kwocie 0,6228 zł/kWh (cena nie zawiera podatku od towaru i usług oraz podatku akcyzowego)⁶⁹ – za OSR do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu

⁶⁵ Zgodnie z art. 43 ust. 2a zmienionym art. 23 pkt 15 lit. a ustawy z dnia 23 maja 2024 r. o bonie energetycznym oraz o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia cen energii elektrycznej, gazu ziemnego i ciepła systemowego (Dz. U. poz. 859, ze zm.).

⁶⁶ Zgodnie z art. 43 ust 2b dodanym przez art. 1 pkt 15 lit. a ustawy z dnia 27 listopada 2024 r. o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku oraz w 2024 roku oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1831).

⁶⁷ Zob. *Informacja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr 3/2024 w sprawie łącznych średnich cen energii elektrycznej wynikających z taryf sprzedawców z urzędu oraz średnich cen dla każdej z grup taryfowych zawartych w tych taryfach z uwzględnieniem stref czasowych na 2024 r.* Urząd Regulacji Energetyki, 9 stycznia 2024 r., <https://www.ure.gov.pl/pl/urzad/informacje-ogolne/komunikaty-prezesa-ure/11611.informacja-nr-32024.html>.

⁶⁸ Zob. druk nr 346 z 2024 r., OSR s. 9.

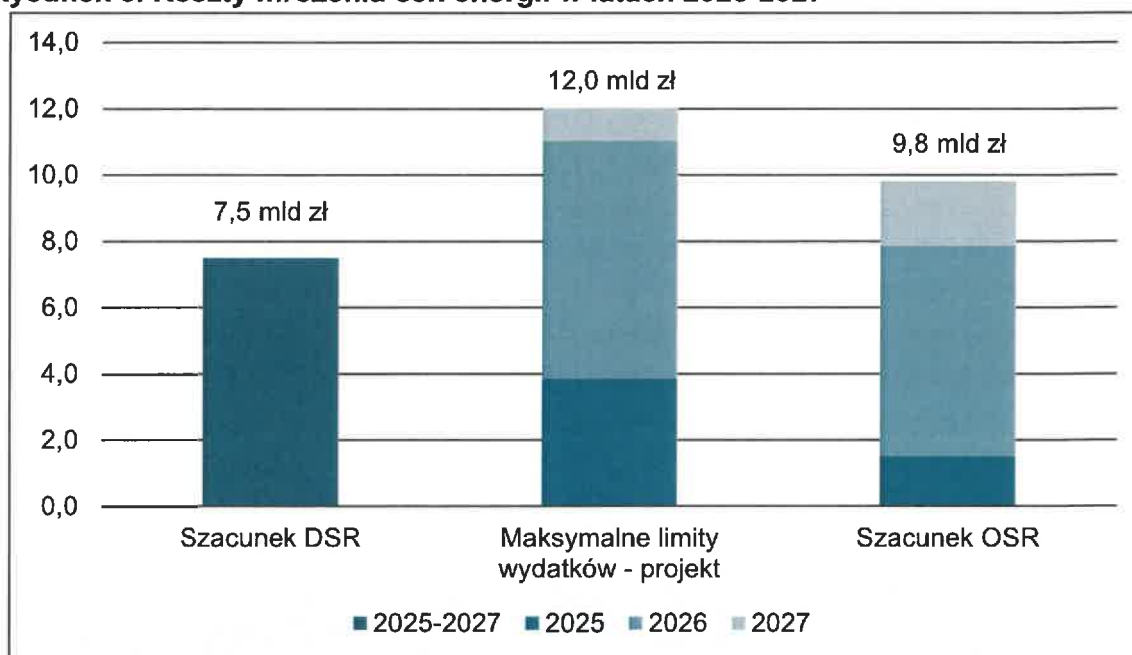
⁶⁹ Zob. *Informacja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr 39/2024 w sprawie łącznych średnich cen energii elektrycznej wynikających ze zmiany taryf sprzedawców z urzędu oraz średnich cen dla każdej z grup taryfowych zawartych w tych zmianach taryf z uwzględnieniem stref czasowych na 2024 r.* Urząd Regulacji Energetyki, 15 lipca 2024 r., <https://www.ure.gov.pl/pl/urzad/informacje-ogolne/komunikaty-prezesa-ure/12066.informacja-nr-392024.html>.

ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku oraz w 2024 roku oraz niektórych innych ustaw⁷⁰;

- do obliczeń przyjęto także średni wskaźnik wzrostu rekompensat na poziomie 120%.

Na podstawie powyższego szacuje się, iż koszt rekompensat dla przedsiębiorstw energetycznych z tytułu stosowania ceny maksymalnej 412 zł/MWh dla gospodarstw domowych lub 500 zł/MWh w pozostałych grupach odbiorców uprawnionych w okresie od 1 lipca 2025 r. do 31 grudnia 2026 r. może wynieść ok. 9,8 mld zł. Wydaje się zatem, że szacowane przez Wnioskodawców na 7,5 mld zł koszty mrożenia cen energii mogą być zaniżone. Jednocześnie należy wskazać, że w projekcie w art. 1 pkt 10 lit. a, łączne zwiększenie maksymalnego limitu wydatków w latach 2025-2027 określono na kwotę 12,0 mld zł (zob. Rysunek 5).

Rysunek 5. Koszty mrożenia cen energii w latach 2025-2027

Źródło: Opracowanie i obliczenia własne na podstawie dokumentów wskazanych w założeniach do szacunku kosztów dla SFP.

Trudność stanowi oszacowanie korzyści dla SFP, gdyż o ile bezpośrednio korzyści dla beneficjentów nie powinny budzić wątpliwości, o tyle oszacowanie pośrednich korzyści dla SFP wymaga szerszego spojrzenia z perspektywy makroekonomicznej. W wypadku korzyści dla bezpośrednich beneficjentów w roku 2025 i 2026 mogą one objąć kwotę równą wyliczonym kosztom dla sektora finansów publicznych. To, co dla finansów publicznych będzie obciążeniem, dla gospodarstw domowych i pozostałych beneficjentów będzie korzyścią. Jednakże z punktu widzenia SFP w praktyce jedynie część korzyści osiąganych przez beneficjentów będzie również korzyścią dla SFP. Jest to ta część dodatkowych środków, która pozostanie do dyspozycji beneficjentów w wyniku zamrożenia cen energii i zostanie przeznaczona na konsumpcję. Wzrost konsumpcji zarówno prywatnej, jak

⁷⁰ Zob. druk nr 841 z 2024 r., OSR s. 4.

i publicznej zwiększy wartość PKB, a tym samym wzrośnie baza podatkowa i zwiększą się dochody z tytułu podatku VAT. Ponieważ ceny energii elektrycznej stanowią zauważalny składnik ogólnego poziomu cen towarów i usług konsumpcyjnych⁷¹, proponowane rozwiązanie powinno generować impuls antyinflacyjny wpływając na ograniczenie jej wzrostu. Jednocześnie należy mieć na uwadze, że przy zamrożeniu cen energii elektrycznej wpływy z podatku VAT od sprzedaży energii elektrycznej będą niższe i spodziewany wzrost konsumpcji będący efektem zamrożenia cen nośników energii może nie być w stanie zrównoważyć strat SFP w ubytku podatku VAT wynikających z tego zamrożenia.

W odniesieniu do jednostek samorządu terytorialnego można zauważyć, że w związku z projektowanymi regulacjami jednostki te również zostaną objęte ochroną przed nadmiernymi podwyżkami cen energii elektrycznej. Korzyści dla budżetów poszczególnych jednostek samorządu terytorialnego wynikających z tego faktu nie jest możliwa do ustalenia, ze względu na specyfikę każdej z nich i konieczność uwzględnienia jej w ewentualnych analizach.

W trakcie przeprowadzonych konsultacji społecznych przedmiotowego projektu nie wskazano wyliczonych skutków finansowych oraz kwantyfikowalnego ich wpływu na sektor finansów publicznych. Zwrócono uwagę, iż długoterminowe finansowanie rekompensat ze środków publicznych może zwiększyć deficyt i ograniczyć możliwości budżetowe państwa do reagowania w innych obszarach kryzysowych. Natomiast wydłużenie stosowania preferencyjnych cen (preferencje powinny być tymczasowe) destabilizuje rynek i budżet. Podkreślono brak oceny skuteczności wcześniejszych regulacji⁷². Ponadto wskazano, że projekt jest zbyt szeroki, a wsparcie powinno być kierowane tylko do gospodarstw domowych zagrożonych ubóstwem, a nie do wszystkich⁷³. Wskazano również, że w DSR nie uwzględniono realnych, długoterminowych kosztów społecznych i budżetowych⁷⁴.

IX. Inne skutki projektowanej ustawy

Nie zidentyfikowano innych skutków wejścia w życie projektowanej ustawy.

X. Zmiana obciążeń administracyjnych

Projekt wiąże się z poważnymi obciążeniami administracyjnymi. Będą one wynikać m.in. ze składania przez odbiorców uprawnionych oświadczeń o spełnieniu warunków uprawniających do korzystania z cen maksymalnych i weryfikowania tych oświadczeń, co wypływa ze zmienionych art. 3 ust. 5 i art. 5 ust. 1 ustawy o środkach nadzwyczajnych. Tego rodzaju obciążenia będą związane również z koniecznością

⁷¹ Energia elektryczna stanowi 4,18% całości koszyka inflacyjnego GUS w 2025 r. Zob. GUS, *Dziedzinowe Bazy Wiedzy: System wag stosowany w obliczeniach wskaźników cen towarów i usług konsumpcyjnych*, wygenerowane z systemu DBW w dn. 11.08.2025 r. na podstawie ustawień użytkownika.

⁷² Zob. ID ankiety: 43051.

⁷³ Zob. ID ankiety: 40382.

⁷⁴ Zob. ID ankiety: 42472.

składania przez przedsiębiorstwa energetyczne wniosków o zatwierdzenie taryfy, co wynika ze zmiany art. 51a ustawy o szczególnych rozwiązaniach. Kolejne obciążenia będą wynikały z przedłużenia procedur wyliczania należnej przedsiębiorstwom rekompensaty z tytułu stosowania ceny maksymalnej, dokonywanych na podstawie art. 8 ustawy o środkach nadzwyczajnych.

Przyjęcie projektu wpłynie na obciążenia administracyjne związane m.in. z wypłatami rekompensat z tytułu stosowania ceny maksymalnej energii elektrycznej. Obciążenie administracyjne będą dotyczyły także przedsiębiorców oraz jednostki administracji publicznej. Jednak należy dodać, że nie będą to nowe obciążenia, ponieważ stanowią kontynuację poprzedniej, podobnej interwencji ustawodawczej.

W zakresie skutków społecznych nie stwierdzono dodatkowych obciążeń administracyjnych.

Projektowana regulacja nie przyczyni się do wzrostu bieżących obciążeń administracyjnych, gdyż proponowane w projekcie zmiany przedłużają okres dotychczas funkcjonujących mechanizmów ochrony przed podwyżkami cen energii elektrycznej. W trakcie konsultacji zwrócono uwagę, iż projektowane zwolnienie z obowiązku składania nowych oświadczeń ogranicza kontrolę administracyjną, może prowadzić do nadużyć i błędnych kwalifikacji⁷⁵.

XI. Konkluzje

1. Skutki prawne: Projekt przewiduje przedłużenie mechanizmu maksymalnych cen energii elektrycznej do końca 2026 r. dla wybranych kategorii odbiorców. Obecnie, w związku z poprawkami Senatu, w Sejmie trwają prace nad ustawą z dnia 25 czerwca 2025 r. o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz niektórych innych ustaw, w której zaproponowano przedłużenie obowiązywania ceny maksymalnej dla odbiorców końcowych wskazanych w art. 2 pkt 2 lit. a ustawy o środkach nadzwyczajnych do dnia 31 grudnia 2025 r. (druk sejmowy nr 1130). Mechanizm ustawowych cen maksymalnych energii elektrycznej jest odejściem od systemowych rozwiązań dotyczących kształtowania cen zawartych w Prawie energetycznym oraz regulacji dotyczących kontroli taryf przedsiębiorstw energetycznych przez Prezesa URE. Choć projekt zakłada mechanizm rekompensat dla przedsiębiorstw obciążonych mechanizmem stosowania cen maksymalnych, to oparcie tego mechanizmu na wskaźnikach historycznych i uśrednionych stwarza ryzyko niedopasowania do rzeczywistych kosztów działalności przedsiębiorstw energetycznych, co może skutkować zagrożeniem ich rentowności. Poza tym mechanizm ten prowadzi do zakłócenia funkcji cen jako nośnika istotnych sygnałów rynkowych dla przedsiębiorstw energetycznych i odbiorców energii. Z perspektywy unijnego prawa energetycznego projekt budzi wątpliwości, ponieważ na podstawie dyrektywy 2019/944 interwencje cenowe mogą być stosowane jedynie w ściśle określonych przypadkach – w odniesieniu do odbiorców wrażliwych, w ramach środków przejściowych służących wprowadzaniu konkurencji lub w warunkach formalnie uznanego kryzysu energetycznego – przy zachowaniu kryteriów

⁷⁵ Zob. ID ankiety: 43051.

proporcjonalności i ograniczonego zakresu podmiotowego. Wsparcie dla przedsiębiorców musi ponadto odpowiadać unijnym regulacjom dotyczącym pomocy publicznej oraz udzielania rekompensat z tytułu świadczenia usługi w ogólnym interesie gospodarczym.

Proponowane zmiany legislacyjne zawierają pewne niejasności i wywołują wątpliwości co do kompletności zaproponowanych rozwiązań. Zastrzeżenia budzą przepisy projektu wprowadzające regulacje przejściowe i retroaktywne. Założony skutek retroaktywny nowelizacji może być niezgodny z Konstytucją.

Projektowane regulacje nie nasuwają wątpliwości co do zgodności z EKPC.

2. Skutki społeczne: Projekt w okresie jego obowiązywania wywoła pozytywne skutki społeczne w postaci zmniejszenia – w porównaniu z obowiązującymi – cen energii elektrycznej płaconymi przez gospodarstwa domowe. Projekt nie ma wpływu na czynniki kształtujące koszty energii elektrycznej dla gospodarstw domowych, które są głównym powodem szybkiego wzrostu cen energii. Nie zawiera także rozwiązań systemowych wspierających te gospodarstwa domowe, które najmocniej odczuwają negatywne skutki wzrostu cen energii elektrycznej. Tym samym, proponowane w projekcie rozwiązania jedynie przesuwają w czasie istniejące problemy społeczne, w tym przede wszystkim ryzyko pogłębienia się ubóstwa energetycznego wśród gospodarstw domowych.

3. Skutki gospodarcze: Projektowana regulacja wpłynie znacząco na gospodarkę oddziałując na różne sektory oraz odbiorców energii elektrycznej. Całkowite koszty tej interwencji we wskazanym okresie należy szacować na kwotę rzędu 13,2-16,0 mld zł. Jednak należy podkreślić, że średnie ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym mogą być nawet niższe niż ceny maksymalne zakładane w projekcie, a zatem interwencja we wszystkich grupach odbiorców poza gospodarstwami domowymi nie wydaje się konieczna. Regulacja nie powinna wpłynąć na wzrost inflacji ze względu na stabilność cen surowców energetycznych.

4. Skutki finansowe: Proponowane w projekcie rozwiązania niosą za sobą wysokie koszty dla sektora finansów publicznych. Z przeprowadzonych szacunków wynika, iż koszty związane z wejściem w życie projektu określone przez Wnioskodawców w DSR mogą być zaniżone. Jednocześnie należy wskazać, że w projekcie łączne zwiększenie maksymalnego limitu wydatków z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 na wypłatę rekompensat w latach 2025-2027 określono na kwotę 12 mld zł. Z punktu widzenia finansów publicznych oczekiwane ujemne saldo SFP na przestrzeni lat 2025-2027 wydaje się wysokie, co dodatkowo eskaluje fakt, iż w 2025 r. zaplanowano deficyt budżetu państwa na poziomie 289 mld zł⁷⁶, a Polska znajduje się obecnie w unijnej procedurze nadmiernego deficytu⁷⁷. Koszty dla sektora

⁷⁶ Por. art. 1 ust. 5 ustawy budżetowej na rok 2025 z dnia 9 stycznia 2025 r. (Dz. U. poz. 63) – Deficyt budżetu państwa ustala się na dzień 31 grudnia 2025 r. na kwotę nie większą niż 288 770 000 tys. zł.

⁷⁷ Zob. Decyzja Rady (UE) 2024/2133 z dnia 26 lipca 2024 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Polsce (Dz. U. UE. L. z 2024 r. poz. 2133, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2024/2133/oj>) oraz Średniookresowy plan budżetowo-strukturalny na lata 2025-2028, Ministerstwo Finansów, <https://www.gov.pl/web/finanse/sredniookresowy-plan-budzetowo-strukturalny>).

finansów publicznych wynikające z proponowanych rozwiązań mogą wpłynąć na powiększenie deficytu budżetowego oraz długu publicznego.

5. Rozwiązania zagraniczne: W 2024 r. państwa członkowskie UE wycofywały się z powszechnego (nieukierunkowanego) wsparcia odbiorców energii, co było zgodnie z zaleceniami formułowanymi w 2023 r. przez Komisję Europejską i Radę. W 2025 r. powszechne wsparcie dla odbiorców energii utrzymały Luksemburg, Rumunia i Słowacja. Jednocześnie poszczególne państwa UE przyjmują zróżnicowane rozwiązania długoterminowe mające na celu walkę ze zjawiskiem ubóstwa energetycznego. Państwami, które posiadają całłościowe programy, mające na celu walkę ze zjawiskiem ubóstwa energetycznego są np. Francja, Irlandia, Słowenia.

Autorzy:

Tomasz Jaroszyński, naczelnik wydziału (pkt I-III)

dr Danuta Adamiec, specjalista w Wydziale Oceny Skutków Regulacji (pkt IV, XI.5)

dr hab. Tomasz Długosz, ekspert ds. legislacji (pkt V.1, X, XI.1.1)

prof. Krzysztof Wojtyczek, ekspert ds. legislacji (pkt V.2, XI.1.2)

Grzegorz Ciura, specjalista ds. społecznych (pkt. VI, X, XI.2)

dr hab. Jacek Lipiec, specjalista ds. systemu gospodarczego (pkt. VII, X, XI.3)

dr Olga Olkowska, specjalista ds. systemu gospodarczego (pkt. VIII, X, XI.4)

Akceptował:

Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik

/podpisano elektronicznie/

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
DANYCH OSOBOWYCH
Mirosław Wróblewski**

Warszawa, 17-07-2025

DPNT.401.276.2025.WL.MW

**Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu RP
Kancelaria Sejmu RP**

elektroniczna skrzynka podawcza
/KSRP/SkrytkaESP

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z 14 lipca 2025 r., znak: SPS-III.020.198.7.2025 dot. RPW.22786.2025, działając na podstawie art. 57 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679¹ oraz art. 51 ustawy o ochronie danych osobowych², uprzejmie informuję, że do przedstawionego **poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025 oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej** (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Rafał Bochenek), Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych jako organ nadzorczy **nie zgłasza uwag**.

Jednocześnie organ nadzorczy uprzejmie dziękuje za przekazanie projektu ustawy do zaopiniowania.

Łączę wyrazy szacunku
Mirosław Wróblewski
Prezes Urzędu
Ochrony Danych Osobowych

/-dokument w postaci elektronicznej

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.5.2016, str. 1 ze zm.), dalej: „rozporządzenie 2016/679”

² Ustawa z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781).

podpisany kwalifikowanym podpisem
elektronicznym/

ZARZĄD

PREZES

Andrzej Płonka
POWIAT BIELSKI (woj. śląskie)

WICEPREZESI

Jan Grabkowski
POWIAT POZNAŃSKI

Jerzy Kolarz
POWIAT BUSKI

Adam Krzysztoń
POWIAT ŁAŃCUCKI

Krzysztof Lis
POWIAT SZCZECINECKI

Andrzej Nowicki
POWIAT PISKI

Andrzej Potępa
POWIAT BRZESKI

Sławomir Snarski
POWIAT BIELSKI (woj. podlaskie)

Zbigniew Szumski
POWIAT ŚWIEBODZIŃSKI

CZŁONKOWIE

Artur Adamski
POWIAT PŁOŃSKI

Sebastian Burdzy
POWIAT ŚREDZKI

Robert Godek
POWIAT STRZYŻOWSKI

Mirosław Graczyk
POWIAT TORUŃSKI

Ewa Janczar
MIASTO NA PRAWACH POWIATU
m.st. WARSZAWA

Jan Kaluszkiewicz
POWIAT CIECHANOWSKI

Janusz Mielczarek
POWIAT ŁĘCZYCKI

Artur Pizoń
POWIAT JANOWSKI

Radosław Roszkowski
POWIAT PRUDNICKI

Piotr Rzeszotarski
POWIAT SIERPECKI

Marek Szczepański
POWIAT CHOJNICKI

Waldemar Trełka
POWIAT RADOMSKI

KOMISJA REWIZYJNA

PRZEWODNICZĄCY

Andrzej Szymanek
POWIAT WIERUSZOWSKI

Z-CA PRZEWODNICZĄCEGO

Artur Maruszcak
POWIAT KĘDZIERZYŃSKO-KOZIELSKI

Bogdan Zieliński
POWIAT WYSOKOMAZOWIECKI

CZŁONKOWIE

Piotr Babicki
POWIAT STARACHOWICKI

Leszek Bajon
POWIAT SŁUBICKI

Artur Bieliński
POWIAT ZGORZELECKI

Zdzisław Gamański
POWIAT CHEŁMIŃSKI

Sebastian Szaleniec
POWIAT BĘDZIŃSKI

Dariusz Szustek
POWIAT ŁUKOWSKI

DYREKTOR BIURA

Rudolf Bonusiewicz

Or.A 0531/162/25

Warszawa, 15 lipca 2025 roku

Szanowny Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu RP

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 14 lipca 2025 r. dotyczące wyrażenia opinii w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025 oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (RPW/22795/2025, dalej jako „Projekt”) proszę przyjąć poniższe stanowisko Związku Powiatów Polskich.

Związek Powiatów Polskich popiera inicjatywy mające na celu stabilizację cen energii, w szczególności te, które zagwarantują długookresowe bezpieczeństwo i przewidywalność finansową odbiorcom w postaci jednostek samorządu terytorialnego oraz ich jednostek organizacyjnych. W związku z pandemią COVID-19 oraz agresją zbrojną Rosji na Ukrainę, co spowodowało rozchwianie rynku energii, tego typu mechanizmy osłonowe funkcjonowały do niedawna w stosunku do wielu instytucji publicznych. Aktualnie, o czym została poinformowana strona samorządowa w ramach Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu, tego typu legislacyjne zabezpieczenie cen maksymalnych w stosunku do samorządów zostało wygaszone, a odbiorcy indywidualni będą nim objęci do końca tego roku.

Nie odnosząc się do konkretnej kwoty ceny maksymalnej za 1 MWh proponowanej w Projekcie, Związek Powiatów Polskich uważa, że sam mechanizm cen maksymalnych w stosunku do jednostek samorządu terytorialnego nadal powinien być stosowany. Oczywiście kwestią dyskusji

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-III.020.198.10.2025

Data wpływu 18.07.25r.

pozostaje sama wysokość cen maksymalnych oraz okres na jaki powinny być stosowane. Być może, zamiast kolejnych nowelizacji ustawy incydentalnej (a taką jest de facto ustawa, którą ma w pierwszej kolejności nowelizować poselski Projekt), Państwo powinno stworzyć w tym zakresie stałą regulację, która miałaby automatyczne zastosowanie w sytuacjach kryzysowych. Wydaje się jednak, że w okresie transformacji energetycznej jaką przechodzi nasz kraj oraz niepewnej sytuacji geopolitycznej, nie możemy zostawiać kwestii cen energii wyłącznie mechanizmom rynkowym.

W związku z powyższym, rekomendujemy Wysokiej Izbie dalsze prace nad przedłożonym Projektem.

Z poważaniem

Prezes Zarządu
Związku Powiatów Polskich
Andrzej Płonka

KRAJOWA RADA IZB ROLNICZYCH

Adres do korespondencji:

Parzniew, ul. Przyszłości 5, 05-804 Pruszków tel. 881 939 421

e-mail: sekretariat@krir.pl

www.krir.pl

KRIR/JM/799/2025

Warszawa, 29.07.2025 r.

Pan Dariusz Salamończyk

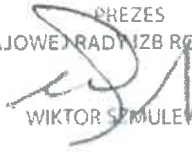
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo Pana Ministra z dnia 14 lipca 2025 r., znak: SPS-III.020.198.7.2025, przy którym przekazano do konsultacji publicznych *poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023 - 2025 oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii w 2023 roku oraz 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej*, uprzejmie informuję, że samorząd rolniczy nie wnosi uwag do ww. projekt.

Przedstawiając powyższe,

Pozostaję z poważaniem

PREZES
KRAJOWEJ RADY IZB ROLNICZYCH

WIKTOR SMULEWICZ

WYDZIAŁ ODRUCHÓW PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-III.020.198.15.2025

Data wpływu 29.07.2025r.

OK

DPP-DPPZRP.0210.27.2025.PS

Warszawa, 31 lipca 2025 roku

Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca
Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 14 lipca 2025 r. (znak: SPS-III.020.198.7.2025), zawierające prośbę o przedstawienie opinii do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025 oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej uprzejmie informuję, że Urząd Komisji Nadzoru Finansowego, w zakresie właściwości Komisji Nadzoru Finansowego, nie zgłasza uwag do ww. projektu.

Z wyrazami szacunku
Jacek Jastrzębski
Przewodniczący
Komisji Nadzoru Finansowego
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. **SPS-III.020.198.16.2025**
Data wpływu **01.08.2025**

Warszawa, 30 lipca 2025 r.
KRASP/210/2025Szanowny Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo nr SPS-III.020.198.7.2025 z 14 lipca 2025 r. uprzejmie informuję, że Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich po analizie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025 oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej, przedstawia poniższą opinię.

1. Cel i zakres projektu

Projekt nowelizacji przewiduje wydłużenie obowiązywania mechanizmów zamrożenia cen energii elektrycznej do dnia 31 grudnia 2026 r., z jednoczesnym utrzymaniem maksymalnych stawek na poziomie 412 zł, 500 zł i 693 zł/MWh netto - w zależności od kategorii odbiorców i poziomu zużycia. Rozwiązania te mają obejmować m.in. jednostki systemu szkolnictwa wyższego i nauki realizujące podstawową działalność statutową, zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1–7 ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

2. Ocena kierunkowa

Z punktu widzenia środowiska akademickiego projekt ustawy należy ocenić pozytywnie w zakresie jego celu operacyjnego, jakim jest ograniczenie kosztów energii dla podmiotów istotnych z punktu widzenia interesu publicznego, w tym uczelni, instytutów PAN i innych jednostek nauki. Wobec aktualnych warunków rynkowych, w tym spadku hurtowych cen energii, utrzymanie maksymalnej stawki 500 zł/MWh dla odbiorców uprawnionych jest rozwiązaniem racjonalnym i zapewniającym ciągłość funkcjonowania instytucji akademickich. Zamrożenie cen w proponowanym zakresie może przyczynić się do zwiększenia przewidywalności wydatków w uczelniach i instytutach, a także do ograniczenia presji kosztowej w kontekście niepewności na rynkach energii.

3. Uwagi szczegółowe

KRASP zwraca uwagę na następujące kwestie:

- Brak *vacatio legis* - wejście ustawy w życie z dniem ogłoszenia i nadanie jej mocy obowiązującej od 1 lipca 2025 r. budzi uzasadnione wątpliwości natury legislacyjnej i może prowadzić do trudności organizacyjnych dla uczelni, operatorów systemów energetycznych, URE oraz organów kontrolnych.

Biuro KRASP

Uniwersytet Warszawski
ul. Krakowskie Przedmieście 26/28, 00-927 Warszawa
tel.: 22 55 20 352
biuro@krasp.org.pl | www.krasp.org.pl

Przewodnicząca KRASP

prof. dr hab. Bogumiła Kaniewska
Rektor Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (UAM)
president@krasp.org.plWYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III.020.198.7.2025
Data wpływu 01.08.2025r.

- Projekt kontynuuje formułę rozwiązań incydentalnych, które choć zapewniają ochronę przed nadmiernym wzrostem cen, to nie odnoszą się do szerszego kontekstu finansowania energetycznego instytucji nauki i szkolnictwa wyższego. W obecnym kształcie regulacja koncentruje się na doraźnym zabezpieczeniu kosztów operacyjnych, bez odniesienia do potrzeb rozwojowych, modernizacyjnych czy transformacyjnych tych jednostek.
- W warunkach obowiązującej ustawy budżetowej i ograniczonych środków publicznych warto odnotować, że projekt nie wskazuje szczegółowo źródeł finansowania wydłużonego mechanizmu rekompensat. Dla jednostek publicznych kluczowe znaczenie ma transparentność mechanizmów finansowania oraz stabilność reguł fiskalnych, w których działają.

4. Kwestie warte dalszej analizy

W kontekście przedstawionych rozwiązań zasadne wydaje się zasygnalizowanie potrzeby dyskusji nad trwałymi i przewidywalnymi mechanizmami wspierania bezpieczeństwa energetycznego instytucji nauki i szkolnictwa wyższego. W szczególności warto zwrócić uwagę na:

- znaczenie stabilnych i przejrzystych reguł kształtowania kosztów energii dla sektora akademickiego,
- potrzebę spójności polityki energetycznej z celami rozwoju nauki, innowacji i infrastruktury uczelni,
- oraz konieczność długofalowego myślenia o efektywności energetycznej, transformacji środowiskowej i możliwościach rozwoju własnych źródeł zasilania.

5. Podsumowanie

Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich pozytywnie ocenia projektowaną regulację jako doraźny środek ochrony kosztowej dla uczelni i innych jednostek systemu nauki, w warunkach niestabilnego rynku energii. Jednocześnie dostrzega potrzebę rozpoczęcia prac analitycznych nad bardziej kompleksowym i długoterminowym modelem finansowania energetycznego instytucji publicznych w Polsce.

Z wyrazami szacunku,

z up. Przewodniczącej KRASP

Michał
Jerzy
Zasada

Elektronicznie
podpisany przez
Michał Jerzy Zasada
Data: 2025.07.30
12:08:17 +02'00'

prof. dr hab. Michał Jerzy Zasada
Wiceprzewodniczący KRASP
/podpisano elektronicznie/

Biuro KRASP

Uniwersytet Warszawski
ul. Krakowskie Przedmieście 26/28, 00-927 Warszawa
tel.: 22 55 20 352
biuro@krasp.org.pl | www.krasp.org.pl

Przewodnicząca KRASP

prof. dr hab. Bogumiła Kaniewska
Rektor Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (UAM)
president@krasp.org.pl

Warszawa, 1 sierpnia 2025r.

Prezes
Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

991100.0230.103.2025

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. *SPS-III.020.198.18.2025*

Data wpływu *04.08.2025r.*

Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo znak: SPS-III.020.198.7.2025, dotyczące projektu *ustawy o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023–2025 oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej*, uprzejmie informuję, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie zgłasza uwag do projektu.

Z wyrazami szacunku

Signature Not Verified

Dokument podpisany przez
Zbigniew Derdziuk

Data: 2025.08.01 13:59:02 CEST

RPW/26652/2025 – 1P

EZD RP KS
(BPW–III)
Data rejestracji: 2025–08–07
Data wpływu: 2025–08–07

Prezes
Adam Glapiński

Warszawa, 4 sierpnia 2025 r.

DP.IV.024.126.2025.MJ

Pan

Jacek Cichocki

Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie,

W nawiązaniu do pisma z dnia 14 lipca 2025 r. (znak: SPS-III.020.198.7.2025) dotyczącego poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025 oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej, uprzejmie informuję, że Narodowy Bank Polski nie zgłasza uwag do powyższego dokumentu.

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. SPS-III.020.198.19.2025
Data wpływu 07.08.2025

Z poważaniem

Prezes
Narodowego Banku Polskiego
Adam Glapiński

RADA GŁÓWNA
NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO
PRZEWODNICZĄCY

Warszawa, 07 sierpnia 2025 r.

BM-WGK.002.103.2025

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

po rozpatrzeniu, na wniosek Marszałka Sejmu z dnia 14 lipca 2025 r. (pismo SPS III.020.198.7.2025 dot. RPW.22786.2025), poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025 oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej, przekazuję **uchwałę Nr 204/2025** z dnia 07 sierpnia 2025 r. Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Z wyrazami szacunku

Wiceprzewodniczący

Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Prof. Stanisław Kistryn

Do wiadomości:

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SPS - III.020.198.20.2025

07.08.2025

Data wpływu

Uchwała Nr 204 /2025
Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego
z dnia 07 sierpnia 2025 r.

dotycząca poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025 oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej

Po rozpatrzeniu, na wniosek Marszałka Sejmu z dnia 14 lipca 2025 r. (SPS-III.020.198.7.2025 dot. RPW.22786.2025), poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025 oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej, **Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego przedstawia następującą opinię.**

1. Przedłożony do zaopiniowania projekt ustawy przedstawiony przez grupę posłów na Sejm RP Klubu Parlamentarnego Prawa i Sprawiedliwości zmierza do wprowadzenia zmian w dwóch ustawach: 1) ustawy o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025 oraz 2) ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1622).
2. Projekt nowelizacji ustawy nr 1 zmierza do wydłużenia okresu zamrożenia cen energii i obowiązywania szczególnych rozwiązań służących ochronie odbiorców energii do dnia 31.12.2026 r. oraz określa maksymalne stawki cen energii elektrycznej na poziomie 412-500-693 zł netto/MWh (art. 1, pkt 3). Szczegółowe zmiany w projekcie nowelizacji obu ustaw mają charakter redakcyjny i nawiązują do głównego celu projektu nowelizacji. W grupie odbiorców uprawnionych znajdują się - podobnie jak w nowelizowanej ustawie z dn. 27.10.2022 r. (art. 2 pkt 1 lit. e) także podmioty systemu szkolnictwa wyższego i nauki, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1-7 ustawy PSWiN, w zakresie, w jakim zużywają energię elektryczną na potrzeby podstawowej działalności.
3. Opiniowany projekt ustawy został złożony w dniu 7 lipca 2025 r., czyli w okresie obowiązywania ustawy z dnia 27 listopada 2024 r. o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku oraz w 2024 roku oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2024 poz. 1831). Przepisy stanowią o zamrożeniu cen energii do końca września 2025 roku. Z analiz makroekonomicznych wynika ponadto spadek hurtowych cen energii, co, w oparciu o mechanizm rekalkulacji taryf może skutkować dalszym obniżaniem cen dla odbiorców indywidualnych i grupy podmiotów uprawnionych. Przed nieoczekiwanym wzrostem ceny energii ma chronić maksymalna stawka 500 zł netto/MWh.

4. Rada Główna uznaje potrzebę ekonomicznej ochrony gospodarstw domowych i pewnej grupy podmiotów wrażliwych (niektórych podmiotów użyteczności publicznej z obszaru ochrony zdrowia i polityki rodzinno-opiekuńczej oraz edukacyjnej, w tym szkół, uczelni i innych podmiotów systemu nauki i szkolnictwa wyższego) i podkreśla potrzebę prawnych regulacji chroniących ww. grupy przed ryzykiem wzrostu cen energii. Projekt takich regulacji powinien zostać skoordynowany w czasie z prowadzonymi już obecnie pracami nad projektem ustawy budżetowej na 2026 r., a rozwiązania w zakresie regulacji cen energii i rekompensat winny nawiązywać do możliwości finansowych państwa i podjętych zobowiązań właściwego finansowania podmiotów sfery budżetowej. Jest to ważna kwestia, bowiem skutki finansowe projektu nowelizacji ustawy dla budżetu są istotne: w latach 2025-2026 są szacowane (bez szczegółowych wyliczeń, bez wyjaśnienia 7-krotnego spadku wydatków w roku 2027) na kwotę ok. 7,5 mld. zł. rocznie, a w roku 2027 – na ok. 1 mld zł.
5. W myśl projektu ustawa ma wejść w życie w następnym dniu po ogłoszeniu z mocą od 1 lipca 2025 r. Rada Główna krytycznie ocenia brak *vacatio legis*, a głównymi argumentami uzasadnienia są brak szczegółowych analiz kosztów wdrożenia ustawy w życie przy obowiązującej ustawie budżetowej oraz brak nawiązania do obowiązującego prawa i trwającego procesu legislacyjnego zmierzającego do kontynuacji ochrony gospodarstw domowych i grup odbiorców uprawnionych przed skutkami wzrostu cen energii (w tym zakładającego zamrożenie cen energii do końca br.).
6. Rada Główna w nawiązaniu do swej ustawowej misji koncentruje uwagę na instytucjach szkolnictwa wyższego i nauki. Konsekwentnie podnosi potrzebę wprowadzenia systemowych, relatywnie trwałych rozwiązań finansowania wszystkich instytucji sektora: uczelni, jednostek i instytutów PAN, PAU, instytutów badawczych, Sieci Badawczej Łukasiewicz i pozostałych, które będą nie tylko pokrywać w pełni egzogeniczny wzrost kosztów funkcjonowania, lecz tworzyć warunki rzeczywistego rozwoju, adekwatnego do ich misji i społecznego znaczenia.

Uchwałę otrzymują Marszałek Sejmu oraz Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Wiceprzewodniczący
Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego

 Prof. Stanisław Kistryn
19.08.2025
15.08.2025

Prof. Stanisław Kistryn

NACZELNA IZBA PIELEŃNIAREK I POŁOŻNYCH

Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych

NIPiP-NRPiP-DM-0023.94.2.2025.MK

Warszawa, dnia 12 sierpnia 2025 r.

Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze

W odpowiedzi na pismo znak: SPS-III.020.198.7.2025 z dnia 14 lipca 2025 r. w sprawie zgłoszenia uwag do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025 oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej, uprzejmie informuję, iż w imieniu Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych nie zgłaszam uwag do przedmiotowej regulacji.

Z uprzejmymi pozdrowieniami

Prezes NRPiP

Mariola Łodzińska

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. *SPS-III.020.198.7.2025*

Data wpływu *13.08.25r.*

1001-1.0280.229.2025

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

W odpowiedzi na pismo z dnia 14 lipca 2025 r., nr SPS-III.020.198.7.2025, dotyczące *poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025 oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej* (brak numeru druku sejmowego), przekazanego Prokuratorowi Generalnemu do wyrażenia opinii w trybie art. 3 § 1 pkt 12 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze ((Dz. U. z 2024 r., poz. 390), uprzejmie informuję, że nie przedstawiam opinii o tym projekcie, normującym problematykę leżącą poza zakresem zadań prokuratury.

Waldemar Żurek

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

Departament Społeczeństwa Obywatelskiego

Dyrektor

Rada Działalności Pożytku Publicznego

Sekretarz Rady

Łukasz Jachimowicz

DOB.WOKRiZ.6613.80.2025

Warszawa, 20 sierpnia 2025 r.

Pan

Szymon Hołownia

Marszałek Sejmu

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

przesyłam zgodnie z właściwością Uchwałę Rady Działalności Pożytku Publicznego nr 94 z dnia 18 sierpnia 2025 roku w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025 oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej.

Jednocześnie zwracam się z prośbą o przestanie stanowiska Sejmu w odpowiedzi na powyższą uchwałę.

Z wyrazami szacunku

\$pracownik nazwa

\$pracownik stanowisko

/dokument podpisany elektronicznie/

RAJ/27726/2025

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SPS-III.020.198.23.2025

Data wpływu 21.08.2025

Uchwała nr 94
Rady Działalności Pożytku Publicznego
z dnia 18 sierpnia 2025 roku
w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o środkach
nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej
oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025 oraz ustawy o
szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii w 2023 roku oraz
w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej

Na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1491 z późn. zm.) oraz § 10 rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu do spraw Pożytku Publicznego z dnia 24 października 2018 r. w sprawie Rady Działalności Pożytku Publicznego (Dz. U. z 2018r. poz. 2052), uchwała się stanowisko Rady Działalności Pożytku Publicznego w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025 oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (pismo Zastępcy Szefa Kancelarii Sejmu z dnia 14.07.2025 r.)

§1

Wnoszący przedmiotowy projekt wskazują w deklarowanych skutkach regulacji, że jego celem jest przeciwdziałanie ubóstwu energetycznemu poprzez wprowadzenie rozwiązań w zakresie zamrożenia cen energii elektrycznej dla „gospodarstw domowych, odbiorców wrażliwych, przedsiębiorstw, jednostek samorządu terytorialnego” w okresie do 31 grudnia 2026 r. Rada Działalności Pożytku Publicznego (RDPP) pozytywnie odnosi się do faktu poruszenia przez Wnioskodawców palącego problemu społecznego, którym jest zagrożenie gospodarstw domowych ubóstwem energetycznym, a także kwestii negatywnego wpływu wysokich cen energii elektrycznej na świadczenie usług społecznych, w tym przez organizacje obywatelskie.

§2

Zarazem, biorąc również pod uwagę stanowisko Polskiego Komitetu Europejskiej Sieci Przeciwdziałania Ubóstwu - EAPN Polska, wiodącej ogólnopolskiej federacji organizacji działających w zakresie zwalczania ubóstwa i wykluczenia społecznego, RDPP zwraca uwagę na fakt, że skuteczna pomoc powinna docierać przede wszystkim do gospodarstw realnie zagrożonych ubóstwem energetycznym, których udział w Polsce szacuje się na 8–12 % (do 30 % w jednym z czterech wymiarów ubóstwa energetycznego). Tymczasem badania Banku Światowego i Międzynarodowego Funduszu Walutowego pokazują, że w przypadku powszechnych limitów cen aż 70–80 % korzyści trafia do grup, które wsparcia nie potrzebują. Dlatego też zdaniem RDPP należałoby w dalszych pracach rozważyć rozwiązania alternatywne w stosunku do limitowania cen, jak na przykład bon energetyczny uzależniony od dochodu, w połączeniu ze zwiększeniem nakładów na programy termomodernizacji a także z dofinansowaniem (w przypadku najuboższych gospodarstw domowych: pełnym finansowaniem) pomp ciepła i instalacji fotowoltaicznych.

§3

Rada Działalności Pożytku Publicznego apeluje do Sejmu RP o kontynuację prac nad zwalczaniem ubóstwa energetycznego przy pomocy sprawnego i skutecznego ustawodawstwa, z uwzględnieniem inwestycji w odnawialne źródła energii, a także o zapewnienie jak najszerszego udziału w tych pracach zainteresowanych, wyspecjalizowanych organizacji obywatelskich.

§4

Niniejszą uchwałę należy przekazać Marszałkowi Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Signature Not Verified
Dokument podpisany przez
Michał Braun
Data: 2025.08.18 12:33:43 CEST

§5

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Współprzewodniczący

Rady Działalności Pożytku Publicznego

Michał Braun

Maciej Kunysz

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 21 sierpnia 2025 r.

DMP-5.500.5.2025.OK

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na pismo z dnia 22 lipca 2025 r. (znak: SPS-III.020.198.14.2025)¹, zawierające wniosek o wydanie opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do projektu ustawy o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025 oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej, uprzejmie informuję, że na podstawie art. 12 ust. 1 w zw. z art. 16a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej², w dniu dzisiejszym została wydana opinia Prezesa UOKiK nr 11/2025/P/OK.

Z upoważnienia

Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Daniel Mańkowski

Wiceprezes

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Wiceprezes
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Załącznik:

Opinia Prezesa UOKiK nr 11/2025/P/OK

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-III.020.198.14.2025

Data wpływu 25.08.25r.

¹ Wpływ do UOKiK w dniu 1 sierpnia 2025 r.

² Dz. U. z 2025 r. poz. 468.

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 22 sierpnia 2025 r.

DMP-5.500.5.2025.OK

Opinia nr 11/2025/P/OK

do projektu ustawy o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025 oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej

Pismem z dnia 22 lipca 2025 r. (znak: SPS-III.020.198.14.2025)¹ Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej wystąpił do Prezesa UOKiK z wnioskiem o wydanie opinii do *projektu ustawy o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025 oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej* (dalej: **projekt ustawy**).

Działając na podstawie art. 12 ust. 1 oraz art. 16a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej², stwierdzam co następuje.

I. Zakres projektu ustawy.

Projekt ustawy, bazując na obowiązujących obecnie przepisach, ma na celu wprowadzenie rozwiązań chroniących określone podmioty przed wzrostem kosztów energii elektrycznej do końca 2026 r. Projekt ustawy, poprzez zmianę:

1. *ustawy z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025* (Dz. U. z 2024 r. poz. 1622) oraz

¹ Wpływ do UOKiK w dniu 1 sierpnia 2025 r.

² Dz. U. z 2025 r. poz. 468.

2. ustawy z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1288),

zakłada wprowadzenie dla odbiorców w gospodarstwach domowych od 1 lipca 2025 r. do 31 grudnia 2026 r. cen energii elektrycznej na maksymalnym poziomie 412 zł/MWh. Natomiast dla pozostałej grupy podmiotów, tj. tych określonych w art. 2 pkt 2 lit. b-f ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025 (są to w szczególności mikro, małe i średnie przedsiębiorstwa, jednostki samorządu terytorialnego oraz podmioty świadczące na ich rzecz usługi w zakresie realizacji zadań użyteczności publicznej w tym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym m.in. z zakresu polityki zdrowotnej, edukacyjnej i rodzinno-opiekuńczej), projekt ustawy ustala cenę maksymalną na poziomie 500 zł/MWh w ww. okresie.

II. Kryteria kwalifikacji planowanego wsparcia jako pomocy publicznej.

Zgodnie z art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej: TFUE) „z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w Traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi”.

Oznacza to, że wsparcie dla przedsiębiorcy podlega przepisom dotyczącym pomocy publicznej, o ile jednocześnie spełnia ono następujące przesłanki:

1. udzielane jest przez państwo lub ze środków publicznych,
2. ma charakter selektywny (uprzywilejowuje określonego przedsiębiorcę lub określonych przedsiębiorców albo produkcję określonych towarów),
3. przedsiębiorca uzyskuje przysporzenie na warunkach korzystniejszych niż oferowane na rynku,
4. grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi UE.

Przepis art. 107 ust. 1 TFUE ma zastosowanie wyłącznie do przedsiębiorstw. W świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, przedsiębiorstwem jest każdy podmiot prowadzący działalność gospodarczą, niezależnie od swojej formy organizacyjnej

i prawnej oraz sposobu finansowania³. Bez znaczenia jest również, czy podmiot działa w celu osiągnięcia zysku⁴. Jednocześnie, za działalność gospodarczą uznaje się oferowanie towarów i usług na rynku. Nie ma zatem znaczenia, czy dany podmiot w świetle prawa krajowego jest uznawany za przedsiębiorcę, ani jak kwalifikowana jest jego działalność. Przedsiębiorstwem może być zarówno osoba fizyczna, spółka prawa handlowego, spółka cywilna, przedsiębiorstwo państwowe, ale również stowarzyszenie, fundacja, jednostka badawczo-rozwojowa, czy nawet organ administracji publicznej, jeżeli prowadzi działalność gospodarczą w rozumieniu prawa unijnego.

III. Ocena projektowanych rozwiązań w świetle postanowień art. 107 ust. 1 TFUE.

Należy wskazać, że przepisy o pomocy publicznej mają zastosowanie do podmiotów prowadzących działalność gospodarczą i jedynie uprzednie ustalenie, że przysporzenie ze środków publicznych związane jest z prowadzoną przez taki podmiot działalnością gospodarczą, powoduje konieczność dokonania analizy spełnienia ww. przesłanek z art. 107 ust. 1 TFUE. Zatem poniższa analiza będzie odnosiła się jedynie do tej części beneficjentów projektowanych rozwiązań, dla których skutki tych rozwiązań związane są z prowadzoną przez nich działalnością gospodarczą w rozumieniu unijnego prawa konkurencji.

Projekt ustawy, w ramach zmiany *ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023–2025*, przewiduje zastosowanie w okresie 1 lipca 2025 r. - 31 grudnia 2026 r. ceny maksymalnej za energię elektryczną dla przedsiębiorstw w rozumieniu unijnego prawa konkurencji, m.in. wprost dla mikro, małych i średnich przedsiębiorstw (dalej: **MŚP**) bez względu na rodzaj czy zakres prowadzonej działalności na poziomie 500 zł/MWh. W kontekście spełnienia przesłanek, o których mowa w art. 107 ust. 1 TFUE, należy stwierdzić, że zastosowanie ceny maksymalnej dotyczy środków publicznych - przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną lub wytwarzania energii elektrycznej otrzymują ze środków publicznych rekompensatę z tytułu stosowania ceny maksymalnej (zmieniany art. 8 ww. ustawy). Jednocześnie ww. selektywnie określone przedsiębiorstwa w związku z zastosowaniem wobec nich preferencyjnej ceny energii elektrycznej uzyskują korzyść ekonomiczną, której nie uzyskują w normalnych warunkach rynkowych. Oceniając z kolei przesłankę groźby lub zakłócenia konkurencji oraz wpływu na wymianę handlową między

³ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 23 kwietnia 1991 r. w sprawie C-41/90 Klaus Höfner i Fritz Elser przeciwko Macrotron GmbH, ECLI:EU:C:1991:161.

⁴ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 21 września 1999 r. w sprawie C-67/96 Albany, ECLI:EU:C:1999:430.

państwami członkowskimi UE⁵, należy podkreślić, iż generalnie jest ona spełniona, w sytuacji, gdy dane wsparcie udzielane jest przedsiębiorcy uczestniczącemu w wymianie handlowej między państwami członkowskimi. Kiedy pomoc państwa wzmacnia pozycję przedsiębiorstwa w porównaniu do innych przedsiębiorstw konkurujących w handlu wewnątrzunijnym, zakłada się, iż chociażby potencjalnie handel ten został przez tę pomoc naruszony⁶. Należy jednakże zauważyć, iż w decyzjach Komisji Europejskiej i orzecznictwie sądów unijnych przesłanka ta jest rozumiana bardzo szeroko. Wpływ na wymianę handlową nie oznacza automatycznie, że towary beneficjenta muszą być eksportowane na rynki innych państw członkowskich, lecz wystarczy, aby na rynku danego państwa konkurowały ze sobą co najmniej dwa produkty⁷, z których jeden pochodzi z innego państwa członkowskiego⁸. Skutkiem udzielenia przez państwo pomocy na rzecz nie eksportującego przedsiębiorcy jest bowiem możliwość utrzymania produkcji krajowej na dotychczasowym poziomie lub nawet jej wzrost, przy czym przedsiębiorstwa z innych państw członkowskich mają tym samym mniejsze szanse na eksport swoich towarów na rynek tego państwa członkowskiego⁹. Należy w tym zakresie zauważyć, iż zakłócenie konkurencji dotyczy zarówno aktualnie istniejącej konkurencji, jak i zakłóceń w zakresie konkurencji potencjalnej (np. dany środek pomocowy będzie skutkował istotnymi trudnościami w wejściu na rynek dla przedsiębiorstw, które dopiero zechcą w nim uczestniczyć). Istotne jest również to, iż okoliczności takie jak nieznaczące rozmiary przedsiębiorstwa, niewielka kwota wsparcia (wykraczająca jednakże poza kwotę *de minimis*), bądź ograniczone znaczenie gospodarcze sektora nie wyłączają same z siebie możliwości uznania, że pomoc wpływa na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi. Uwzględniając powyższe, w przypadku planowanego mechanizmu ceny maksymalnej energii elektrycznej dla wybranych kategorii przedsiębiorstw działających w Polsce, przesłankę groźby lub zakłócenia konkurencji oraz wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi UE należy także uznać za spełnioną.

Biorąc powyższe pod uwagę, stwierdzam, że proponowane w projekcie ustawy zastosowanie ceny maksymalnej za energię elektryczną dla wybranych przedsiębiorstw w okresie 1 lipca 2025 r. – 31 grudnia 2026 r. będzie stanowić pomoc publiczną w rozumieniu w art. 107 ust. 1 TFUE.

⁵ Zobacz pkt 6 *Zawiadomienia Komisji w sprawie pojęcia pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE* (Dz. Urz. UE C 262 z 19.07.2016 r.).

⁶ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 17 września 1980 r. w sprawie 730/79 Philip Morris Holland BV przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, ECLI:EU:C:1980:209.

⁷ Wydaje się, iż przedmiotowe wyjaśnienia mogą mieć również zastosowanie do usług.

⁸ Np. Wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 21 marca 1991 r. w sprawie C-305/89 Włochy przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, ECLI:EU:C:1991:142.

⁹ Np. Wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 13 lipca 1988 r. w sprawie C-102/87 Francja przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, ECLI:EU:C:1988:391.

Projekt ustawy nie odnosi się do przepisów dotyczących pomocy publicznej. Nie zawiera on przepisów zapewniających zgodność ww. rozwiązania z przepisami o pomocy publicznej, w tym nie wprowadza klauzuli zawieszającej stosowanie ww. instrumentu do czasu wydania przez Komisję Europejską decyzji zezwalającej na udzielenie pomocy, zgodnie z art. 108 ust. 3 TFUE.

IV. Obowiązek notyfikacji.

Należy zauważyć, że ustawy wymienione w punkcie I niniejszej opinii w zakresie pomocy publicznej zostały uchwalone jako spełniające warunki z art. 5 ust. 3 i 4 *dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniającej dyrektywę 2012/27/UE*¹⁰, która dopuszcza możliwość tzw. interwencji publicznej, jeżeli służy to ogólnemu interesowi gospodarczemu, jest niedyskryminacyjne, proporcjonalne oraz została ona wprowadzona na przejrzystych zasadach (w szczególności miały na celu wprowadzenie mechanizmów z art. 66a tej dyrektywy). Z ust. 6 tego artykułu wynika, że państwa członkowskie mogą stosować tymczasowe ukierunkowane interwencje publiczne w zakresie ustalania cen za dostawy energii elektrycznej do małych przedsiębiorstw i średnich przedsiębiorstw w przypadku, gdy Rada przyjęła, na podstawie ust. 1 przywołanego artykułu, decyzję wykonawczą, w której stwierdziła regionalny lub ogólnounijny kryzys związany z cenami energii elektrycznej. Aktualnie nie obowiązuje decyzja wykonawcza Rady, o której mowa powyżej. Jednocześnie pierwsza z ww. zmienianych ustaw została przyjęta jako służąca stosowaniu *rozporządzenia Rady (UE) 2022/1854 z dnia 6 października 2022 r. w sprawie interwencji w sytuacji nadzwyczajnej w celu rozwiązania problemu wysokich cen energii*¹¹. Rozporządzenie to określało zasady tymczasowego rozszerzenia na MŚP interwencji publicznych w zakresie ustalania cen energii elektrycznej (zob. art. 12). Rozporządzenie to w chwili obecnej już nie obowiązuje¹².

W związku z powyższym, analizowane przepisy projektu ustawy o zmianie ustawy o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w latach 2023-2025 oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej, podlegają obowiązkowi notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie art. 108 ust. 3 TFUE.

¹⁰ Dz. Urz. UE L 158 z 14.06.2019 r. s. 125 ze zm.

¹¹ Dz. Urz. UE LI 261 z 7.10.2022 r.

¹² Zob. art. 22 ust. 2 tego rozporządzenia.

Obowiązek ten jednak może być wyłączony przyjmując jedno z poniższych rozwiązań. Dostosowanie określonych w projekcie ustawy zasad przyznawania pomocy do warunków udzielania pomocy:

- *de minimis* dla wszystkich przedsiębiorstw,
- w ramach wyłączeń grupowych dla mikroprzedsiębiorstw (dla pozostałych jako pomoc *de minimis*).

Przepisy unijne, które określają warunki dopuszczalności pomocy *de minimis*, pomocy *de minimis* w rolnictwie lub rybołówstwie to:

- rozporządzenie Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis*¹³,
- rozporządzenie Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym¹⁴,
- rozporządzenie Komisji (UE) nr 717/2014 z dnia 27 czerwca 2014 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rybołówstwa i akwakultury¹⁵.

Przepisy unijne dotyczące pomocy dla mikroprzedsiębiorstw w zakresie dostaw energii elektrycznej w ramach wyłączeń grupowych zawarte są w art. 19c rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu^{16,17}.

Z poważaniem

Daniel Mańkowski
Wiceprezes
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

¹³ Dz. Urz. UE L 2023/2831 z 15.12.2023 r.

¹⁴ Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013 r. ze zm.

¹⁵ Dz. Urz. UE L 190 z 28.06.2014 r. ze zm.

¹⁶ Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014 r. ze zm.

¹⁷ Konieczne jest w tym przypadku także przesłanie do Komisji Europejskiej za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zgłoszenia skróconych informacji na temat programu pomocowego opartego na przepisach rozporządzenia KE 651/2014. Mając na uwadze obowiązki w zakresie monitorowania pomocy publicznej wynikające z art. 9 i 11 rozporządzenia KE 651/2014, dotyczące zapewnienia przez państwo członkowskie publikacji na kompleksowej stronie internetowej skróconych informacji na temat programu pomocowego przewidującego udzielanie pomocy w ramach wyłączeń grupowych wraz z pełnym tekstem programu, podmiot opracowujący taki program jest zobowiązany, zgodnie z art. 33 ust. 2 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, do niezwłocznego poinformowania Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - przez teletransmisję danych w formie elektronicznej, na formularzu udostępnionym przez Prezesa UOKiK - o wejściu w życie programu.